RIISTA- JA KALATALOUDEN TUTKIMUSLAITOS
KALANTUTKIMUSOSASTO

Helsinki 1974-01-22

No 3/75/74 KTO

Viite kirje RKT no 38/74
1974-01-22

Käylän kalanviljelylaitos

Asia valtion yhtenäinen kirjanpito
ja maksuliikenne

Kalantutkimusosasto ilmoittaa, että 1.1.1974 tapahtuneen tiliorganisaatiomuutoksen johdosta Käylän kalanviljelylaitoksen kirjanpito ja maksuliikenne hoidetaan Pohjois-Suomen keskuskalanviljelylaitoksen maksupisteestä.

Laitoksella pidetään 300,00 mk:n suuruinen kiinteä käsikassa, josta suoritetaan summaltaan pieniä maksuja. Menotositteet pidetään rahana kassassa ja viikottain tehdään tilitys Pohjois-Suomen keskuskalanviljelylaitoksen maksupisteelle, joka lähettää tositteita vastaavan summan Käylän kalanviljelylaitokselle tililtäottokortilla. Laitoksen kassaan tulevat vierashuone-, yksityispuhelu- ym. maksut siirretään laitoksen entiselle postisiirtomenotilille no Ou 2664-4, joka on muutettu tulotiliksi. Tuloja vastaavat tulotositteet lähetetään viikottain kassatilityksen yhteydessä Pohjois-Suomen keskuskalanviljelylaitoksen maksupisteeseen kirjauksia varten. Laitoksen toiminnasta aiheutuneet laskut lähetetään Pohjois-Suomen keskuskalanviljelylaitoksen maksupisteeseen vastaanottomerkinnöin varustettuina. Apuhenkilökunnan tuntikirjanpito jaksotetaan esim. 20.1. - 20.2. jne. Tuntilistat toimitetaan välittömästi Pohjois-Suomen keskuskalanviljelylaitoksen maksupisteeseen jolloin palkanmaksu tapahtuu kuun viimeisenä työpäivänä.

Tutkimuslaitoksen
johtaja, prof.

Veikko Sjöblom

Tarkastaja

Aulikki Järvikivi

U-KL/tt

Osoite
Pitkänsillanranta 1
00530 Helsinki 53 Finland

Puhelin
(90-) 765122

B604—73/26

RIISTA- JA KALATALOUDEN TUTKIMUSLAITOS

Helsinki 1974-01-22

No 38/74

Viite valtiovarainministeriön päätös no 804

Valtion kalanviljelylaitokset

Asia Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen muuttuminen itsenäiseksi tilivirastoksi

Viitekohdassa mainitun valtiovarainministeriön päätöksen mukaan on riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos, joka on ollut maa- ja metsätalousministeriön tiliviraston alitilittäjä, määrätty itsenäiseksi tilivirastoksi 1.1. 1974 alkaen. Tilivirasto toimii valtion yhtenäisen kirjanpito- ja maksuliikennejärjestelmän puitteissa. Tilivirasto muodostuu riistantutkimusosaston, kalantutkimusosaston, Laukaan keskuskalanviljelylaitoksen ja Pohjois-Suomen keskuskalanviljelylaitoksen maksupisteistä.

Kalantutkimusosaston maksupisteestä hoidetaan Evon kalanviljelylaitoksen kirjanpito ja maksatukset sekä sellaiset valtion kalanviljelytoiminnan määrärahoista suoritettavat maksut, joilla ei voida rasittaa kalanviljelylaitosten käyttöön osoitettuja määrärahoja.

Laukaan keskuskalanviljelylaitoksen maksupiste hoitaa Laukaan keskuskalanviljelylaitoksen kirjanpidon ja maksatukset.

Pohjois-Suomen keskuskalanviljelylaitoksen ja sen alaisten Muonion, Inarin ja Käylän kalanviljelylaitosten kirjanpito ja maksatukset hoidetaan Pohjois-Suomen keskuskalanviljelylaitoksen maksupisteestä.

Osoite
Unioninkatu 45 B 42
00170 Helsinki 17

Puhelin
(90-) 13234

8604—73/26

Valtion kalanviljelylaitoksille ilmoitetaan erillisillä kirjeillä uuden järjestelmän vaatimista käytännön toimenpiteistä.

Tutkimuslaitoksen
johtaja, prof. Veikko Sjöblom

Tarkastaja Aulikki Järvikivi

Liite valtiovarainministeriön päätös tilivirastoista

U-KL/tt

N:o 804.

Valtiovarainministeriön päätös

tilivirastoista.

Annettu Helsingissä 29 päivänä lokakuuta 1973.

Valtiovarainministeriö on valtion tulo- ja menoarviosta sekä kirjanpidosta 24 päivänä marraskuuta 1972 annetun asetuksen (775/72) 17, 20, 32 ja 48 §:n nojalla päättänyt:

1 §.

Valtion tulo- ja menoarviosta sekä kirjanpidosta annetun asetuksen (775/72), jota jäljempänä sanotaan uudeksi budjettiasetukseksi, 17 §:ssä tarkoitettuja tilivirastoja ovat:

Tasavallan Presidentin kanslia
Valtioneuvoston kanslia
Taloudellinen suunnittelukeskus
Ulkoasiainministeriö
Oikeusministeriö
Sisäasiainministeriö
Hämeen lääninhallitus
Helsingin poliisilaitos
Keskusrikospoliisi
Suojelupoliisi
Liikkuva poliisi
Väestörekisterikeskus
Asuntohallitus
Valtiovarainministeriö
Valtiokonttori
[illegible]allihallitus
[illegible]altiontalouden tarkastusvirasto
Verohallitus
Tilastokeskus
Pankkitarkastusvirasto
Rakennushallitus
Valtion koulutuskeskus
Maa- ja metsätalousministeriö
Maanmittaushallitus
Metsäntutkimuslaitos
Vesihallitus
Maatalouden tutkimuskeskus
Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos
Liikenneministeriö
Autorekisterikeskus
Merentutkimuslaitos
Ilmailuhallitus
Ilmatieteen laitos
Elinkeinohallitus
Valtion teknillinen tutkimuskeskus
Geologinen tutkimuslaitos
Paineastiain tarkastuslaitos
Matkailun edistämiskeskus
Lääkintöhallitus
Sosiaalihallitus
Työsuojeluhallitus
Kansanterveyslaboratorio
Säteilyfysiikan laitos
Suomen Akatemia
Museovirasto
Jyväskylän yliopisto
Oulun yliopisto
Joensuun korkeakoulu
Kuopion korkeakoulu
Eläinlääketieteellinen korkeakoulu
Teknillinen korkeakoulu
Tampereen teknillinen korkeakoulu
Lappeenrannan teknillinen korkeakoulu
Kouluhallitus
Ammattikasvatushallitus

2 §.

Edellä 1 §:ssä mainituissa tilivirastoissa noudatetaan uuden budjettiasetuksen mukaista

tiliorganisaatiota ja valtiovarainministeriön hyväksymää yhtenäistä maksuliike- ja kirjanpitojärjestelmää.

Niissä vanhan tilisäännön 4 §:ssä, sellaisena kuin se on 18 päivänä helmikuuta 1971 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (161/71), mainituissa tilivirastoissa, joita ei ole mainittu edellä 1 §:ssä, noudatetaan toistaiseksi vanhan budjettiasetuksen (361/67) ja vanhan tilisäännön (362/67) mukaista tiliorganisaatiota sekä maksuliike- ja kirjanpitojärjestelmää.

3 §.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1974 ja sillä kumotaan tilivirastoista 30 päivänä marraskuuta 1972 annettu valtiovarainministeriön päätös (777/72) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Helsingissä 29 päivänä lokakuuta 1973.

Valtiovarainministeri *Johannes Virolainen*

Hallitusneuvos Väinö Knuuti

RIISTA- JA KALATALOUDEN TUTKIMUSLAITOS
KALANTUTKIMUSOSASTO

3.4.74 Palautettu

Helsinki 22.03.1974

No 63/75/74 KPO
Viite Valtiovarainministeriön kirje P 3062

Valtion kalanviljely-laitokset

Asia Sosiaalitilaselvitys

Viitekirjeen johdosta kalantutkimusosasto pyytää täyttämään liitteenä olevat lomakkeet. Täytetyt lomakkeet pyydetään palauttamaan 10.4.1974 mennessä kalantutkimusosastolle.

Toimeksi saaneena
Tarkastaja

Aulikki Järvikivi

Liitteenä viitekirje ja lomakkeet

AJ/u-kl

Osoite
Pitkänsillanranta 1
00530 Helsinki 53 Finland

Puhelin
(90-) 765122

14233—72/26

Valtiovarainministeriö
Sosiaalitilatiedustelu, lomake B

1.	Työ- tai toimipaikan nimi ja postiosoite _____	Postinumero	1.
2.	A-lomakkeen lomaketunnus		2.
3.	Työpisteessä suoritetun työn laatu (ympyröidään vain yksi vaihtoehtojen numeroista Muu, mikä: _____	1. toimistotyö 2. opetusalaan kuuluva työ 3. sotilastyö 4. laboratoriotyö 5. teollinen työ 6. ahtaus-, kuormaus-, varastotyö 7. maa- ja metsätalous-työ, kalastusala 8. kuljetustyö 9. pesu- ja silitystyö 10. ratapihatyö 11. ulkotyö 12. muu, mikä	3.
4.	Työpisteen henkilökunnan määrä palvelussuhteen mukaan eriteltynä		4.
	4.1 virkasuhteisia		4.1
	4.2 muussa julkisoikeudellisessa palvelussuhteessa olevia		4.2
	4.3 yksityisoikeudellisessa työsopimussuhteessa olevia		4.3
5.	Työpisteen henkilökunnan kokonaislukumäärästä	1. miehiä	5.1
		2. naisia	5.2
6.	Työpisteen tai siitä käsin samanaikaisesti työskentelevien määrästä	1. miehiä	6.1
		2. naisia	6.2
		3. yhteensä	6.3
7.	Pääasiallisesti ulkotyötä suorittavien kokonaislukumäärästä	1. miehiä	7.1
		2. naisia	7.2

Työpisteen sosiaalitiloja koskevat kysymykset
Peseytymistilat ja -laitteet (ei koske WC-tilojen yhteydessä olevia pesualtaita)

8.	Peseytymistilat (ympyröidään ao. vaihtoehto)	1. erillinen peseytymis-tila 2. muu peseytymismahdol-lisuus 3. ei peseytymismahdol-lisuutta	8.

9.	Peseytymistilojen määrä (m^2) ja laitteet (kpl)	1. erillinen peseyty-mistila	2. muu pe-seytymis-mahdolli-suus	9.
	9.1 miehille	m^2		9.1
	9.1.1 pesualtaita	kpl		9.1.1
	9.1.2 ryhmäpesualtaissa pesupaikkoja	kpl		9.1.2
	9.1.3 pesukouruissa pesupaikkoja	kpl		9.1.3
	9.1.4 jalkojenpesualtaita	kpl		9.1.4
	9.2 naisille	m^2		9.2
	9.2.1 pesualtaita	kpl		9.2.1
	9.2.2 ryhmäpesualtaissa pesupaikkoja	kpl		9.2.2
	9.2.3 pesukouruissa pesupaikkoja	kpl		9.2.3
	9.2.4 jalkojenpesualtaita	kpl		9.2.4

	9.3 sekä miehille että naisille (ei sisällä 9.1 ja 9.2 kohdissa ilmoitettuja peustiloja eikä -laitteita)	m^2	9.3
	9.3.1 pesualtaita	kpl	9.3.1
	9.3.2 ryhmäpesualtaissa pesupaikkoja	kpl	9.3.2
	9.3.3 pesukouruissa pesupaikkoja	kpl	9.3.3
	jalkojenpesualtaita	kpl	9.3.4
10.	Kohdassa 14 ilmoitettujen pesupaikkojen käytettävissä oleva vesi (ympyröidään ao. vaihtoehdot)	1. vain kylmä vesi 2. sekä kylmä että lämmin vesi	10.
11.	Suihkujen lukumäärä	1. erilli- 2. muualla sissä pesu- tiloissa	11.
	11.1 miehille	kpl	11.1
	11.2 naisille	kpl	11.2
	11.3 sekä miehille että naisille	kpl	11.3
12.	Saunojen lukumäärä ja yhteispinta-ala	kpl m^2	12.
	12.1 miehille		12.1
	12.2 naisille		12.2
	12.3 sekä miehille että naisille		12.3

Käymälät ja -laitteet

13.	13.1 WC-tilojen lukumäärä miehille, jossa	kpl	13.1
	13.1.1 WC-istuimia	kpl	13.1.1
	13.1.2 urinaalipaikkoja	kpl	13.1.2
	13.1.3 pesualtaita	kpl	13.1.3
	13.2 ulkokäymälöitä miehille	kpl	13.2
	13.3 miehille käymälöitä muualla	kpl	13.3
	13.4 WC-tilojen lukumäärä naisille, jossa	kpl	13.4
	13.4.1 WC-istuimia	kpl	13.4.1
	13.4.2 pesualtaita	kpl	13.4.2
	13.5 ulkokäymälöitä naisille	kpl	13.5
	13.6 naisille käymälöitä muualla	kpl	13.6
	13.7 WC-tiloja sekä miehille että naisille, jossa	kpl	13.7
	13.7.1 WC-istuimia	kpl	13.7.1
	13.7.2 urinaalipaikkoja	kpl	13.7.2
	13.7.3 pesualtaita	kpl	13.7.3
	13.8 ulkokäymälöitä sekä miehille että naisille	kpl	13.8
	13.9 käymälöitä muualla sekä miehille että naisille	kpl	13.9

Pukeutumistilat

14.	Työpisteen sellaisten henkilöiden lukumäärä, jotka työn laadun (esim. likaisuus) vuoksi tarvitsevat työ- ja pitovaatteille erilliset vaatekaapit tai vaatekaappitilat	1. miehiä 2. naisia	14.
15.	Pukeutumistilat (ympyröidään ao. vaihtoehto)	1. erilliset pukeutumistilat 2. ei erillisiä pukeutumistiloja	15.
16.	Erillisten pukeutumistilojen lattiapinta-ala (m^2) miehille	m^2	16.
	16.1 henkilökohtaisia työ- ja pitovaatteille erillisiä vaatekaappeja	kpl	16.1
	16.2 henkilökohtaisia työ- ja pitovaatteille yhteisiä vaatekaappeja	kpl	16.2
	16.3 ei-henkilökohtaisia työ- ja pitovaatteille erillisiä vaatekaappeja	kpl	16.3
	16.4 ei-henkilökohtaisia työ- ja pitovaatteille yhteisiä vaatekaappeja	kpl	16.4
	Erillisten pukeutumistilojen lattiapinta-ala naisille	m^2	
	16.5 henkilökohtaisia työ- ja pitovaatteille erillisiä vaatekaappeja	kpl	16.5
	16.6 henkilökohtaisia työ- ja pitovaatteille yhteisiä vaatekaappeja	kpl	16.6
	16.7 ei-henkilökohtaisia työ- ja pitovaatteille erillisiä vaatekaappeja	kpl	16.7
	16.8 ei-henkilökohtaisia työ- ja pitovaatteille yhteisiä vaatekaappeja	kpl	16.8

	Erillisten miehille ja naisille yhteisten pukeutumistilojen lattia pinta-ala	m^2	
	16.9 henkilökohtaisia työ- ja pitovaatteille erillisiä vaatekaappeja	kpl	16.9
	16.10 henkilökohtaisia työ- ja pitovaatteille yhteisiä vaatekaappeja	kpl	16.10
	16.11 ei-henkilökohtaisia työ- ja pitovaatteille erillisiä vaatekaappeja	kpl	16.11
	16.12 ei-henkilökohtaisia työ- ja pitovaatteille yhteisiä vaatekaappeja	kpl	16.12

Työvaatteiden kuivatustilat

17	Työpisteen sellaisten henkilöiden lukumäärä, jotka työn laadun (esim. ulkotyö) vuoksi tarvitsevat työvaatteiden kuivatustiloja	1. miehiä 2. naisia	17.
18	Työvaatteiden kuivatus sellaisten henkilöiden osalta, jotka tarvitsevat työn laadun vuoksi erillisiä kuivatustiloja (ympyröidään ao.vaihtoehto)	1. erilliset kuivatustilat 2. ei erillisiä kuivatustiloja	18.
19.	Kuivatushuoneiden lukumäärä ja yhteispinta-ala (m^2)	kpl m^2	19.
20.	Kuivatuskaappien lukumäärä (kpl)	kpl	20.

Oleskelutilat

21.	Sellaisten henkilöiden lukumäärä, jotka työn laadun tai muusta erityisestä syystä tarvitsevat työturvallisuuslain 10 §:n edellyttämiä oleskelutiloja vapaa- ja odotusaikojen viettämistä varten	1. miehiä 2. naisia	21.1 21.2
22.	Oleskelutiloja vapaa- ja odotusaikojen viettämistä varten (ympyröidään ao. vaihtoehto)	1. on 2. ei	22.1 22.2
23.	Oleskelutilojen lukumäärä ja pinta-ala yhteensä	kpl m^2	23.

Ruokailutilat

24.	Työpisteen tai sen välittömässä läheisyydessä on henkilökunnan käytettävissä (ympyröidään ao. vaihtoehtojen numerot)	1. ruokala 2. kahvio 3. ruokailua varten varustettu ja sisustettu huonetila 4. laitteita mukana tuodun ruoan ja juoman lämpimänä säilyttämistä tai lämmittämistä varten 5. ei mitään edellä mainittuja	24.

25.	Tällä lomakkeella työpisteen ilmoittamia sosiaalitiloja käyttävät myös seuraavat virastot tai laitokset sekä käyttäjien lukumäärät virastoittain tai laitoksittain	lukumäärä	virastokoodi (ei täytetä)	25.
	1. peseytymistiloja			
	2. käymälätiloja			
	3. muita tiloja			

Lomakkeen täyttäjän nimi ja puhelinnumero

_____

_____

_____

Valtiovarainministeriö
Palkkaosasto

Helsingissä 15 päivänä helmikuuta 1974

Jakelussa mainituille

N:o P 3062

Asia sosiaalitilaselvitys

Valtiovarainministeriö suorittaa valtion työterveys- ja työturvallisuusasiain neuvottelukunnan esityksestä valtion palveluksessa olevan henkilökunnan käytössä olevia sosiaalitiloja koskevan selvityksen, jonka avulla neuvottelukunta saa tarpeellista aineistoa vastaiselle toiminnalleen. Työpaikkaruokailun osalta vastaava selvitys on jo suoritettu (valtiovarainministeriön kirje 7.9.1973).

Valtion työterveys- ja työturvallisuusasiain neuvottelukunta on asetettu asetuksella 5 päivänä tammikuuta 1973 (A 10/73). Asetuksen mukaan neuvottelukunta toimii valtion virkamiesten ja työntekijäin työterveyshuoltoa ja työturvallisuutta koskevien asioiden käsittelemistä varten valtiovarainministeriötä avustavana elimenä. Neuvottelukunnan tehtävänä on kehittää työterveyshuoltoa ja työturvallisuutta valtion virastoissa ja laitoksissa laatimalla ehdotuksia ja suosituksia valtiovarainministeriölle. Neuvottelukunta antaa myös lausuntoja työterveyshuoltoa ja työturvallisuutta koskevissa asioissa.

Selvitys koskee kaikkia työ- tai toimipaikkoja sekä työpisteitä, joissa työskentelee valtion palveluksessa olevaa päätoimista henkilökuntaa, lukuunottamatta valtion työmaiden huolto-ohjesäännössä (645/71) tarkoitettuja majoitustyömaita, muita työmaita ja liikkuvia työryhmiä. Työ- tai toimipaikka sekä työpiste on määritelty lomakkeiden täyttämistä koskevissa yleisohjeissa.

Selvitys suoritetaan täyttämällä oheen liitetyt lomakkeet A ja B niitä koskevien täyttöohjeiden mukaisesti. Lomake A koskee työ- tai toimipaikkaa ja lomake B työ- tai toimipaikan jotakin työpistettä.

Kunkin viraston tai laitoksen on huolehdittava siitä, että tiedustelulomakkeet täytetään jokaisesta työ- tai toimipaikasta sekä työpisteestä, sekä palautettava asianmukaisesti täytetyt lomakkeet keskitetysti yhtenä eränä viraston tai laitoksen osalta viimeistään 22.3.1974 mennessä. Palautusosoite on: Valtiovarainministeriön palkkaosasto, Aleksanterinkatu 3 C, 00170 Helsinki 17.

Lomakkeiden täyttämiseen liittyviin mahdollisiin tiedusteluihin vastaa em. neuvottelukunnan sihteeri, tutkija Vesa Rantala, puh. 90-160 3119, jolta voi tilata tarvittaessa myös lisää lomakkeita.

Vs. osastopäällikkö,
valtion työmarkkinajohtaja
Jaakko Vihmola

Toimistopäällikkö
Lasse Sinivirta

Liitteet: tiedustelulomakkeiden täyttöohjeet
sekä tiedustelulomakkeita (A ja B)

7211—74/11

JAKELU:

Valtioneuvoston kanslia ja kaikki ministeriöt
Lisäksi lähetetty suoraan seuraaville:
Oikeusministeriön alainen hallinto
- Korkein oikeus
- Korkein hallinto-oikeus
- Hovioikeudet
- Vankeinhoito-osasto

Sisäasiainministeriön alainen hallinto
- Lääninhallitukset
- Väestörekisterikeskus
- Asuntohallitus
- Keskusrikospoliisi
- Suojelupoliisi
- Liikkuva poliisi
- Poliisiopisto
- Poliisikoiralaitos
- Valtion palokoulu
- Valtion väestönsuojelukoulu
- Rajavartiostojen esikunta

Puolustusministeriön alainen hallinto
- Pääesikunta

Valtiovarainministeriön alainen hallinto
- Valtiokonttori
- Valtiontalouden tarkastusvirasto
- Verohallitus
- Liikevaihtovero-oikeus
- Tullihallitus
- Rahapaja
- Tilastokeskus
- Valtion koulutuskeskus
- Pankkitarkastusvirasto
- Rakennushallitus
- Valtion painatuskeskus
- Valtion tietokonekeskus

Opetusministeriön alainen hallinto
- Tuomiokapituli
- Ortodoksisen kirkkokunnan kirkollishallitus
- Helsingin yliopisto
- Jyväskylän yliopisto
- Oulun yliopisto
- Joensuun korkeakoulu
- Kuopion korkeakoulu
- Eläinlääketieteellinen korkeakoulu
- Teknillinen korkeakoulu
- Tampereen teknillinen korkeakoulu
- Lappeenrannan teknillinen korkeakoulu
- Kouluhallitus
- Ammattikasvatushallitus
- Valtion tieteelliset toimikunnat
- Valtionarkisto
- Museovirasto

Maa- ja metsätalousministeriön alainen hallinto
- Maatilahallitus
- Vesihallitus
- Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos
- Metsähallitus
- Maanmittaushallitus
- Maatalouden tutkimuskeskus
- Maatalouden taloudellinen tutkimuslaitos
- Metsäntutkimuslaitos
- Valtion eläinlääketieteellinen laitos
- Geodeettinen laitos
- Maanmittaushallituksen karttapaino
- Margariinitehdas
- Valtion viljavarasto

Liikenneministeriön alainen hallinto
- Tie- ja vesirakennushallitus
- Ilmatieteen laitos
- Rautatiehallitus
- Posti- ja lennätinhallitus
- Autorekisterikeskus
- Televa
- Turun asennuspaja

Kauppa- ja teollisuusministeriön alainen hallinto
- Merenkulkuhallitus
- Geologinen tutkimuslaitos
- Merentutkimuslaitos
- Valtion teknillinen tutkimuskeskus
- Patentti- ja rekisterihallitus
- Lisenssivirasto
- Valtion hankintakeskus
- Valtion polttoainekeskus

Sosiaali- ja terveysministeriön alainen hallinto
- Vakuutusoikeus
- Tapaturmavirasto
- Sosiaalihallitus
- Lääkintöhallitus

Työvoimaministeriön alainen hallinto
- Valtion väliaikainen ravitsemiskeskus

Sosiaalitilatiedustelun täyttöohjeet

I Yleisohjeet

Tiedot kerätään käyttäen oheisia tiedustelulomakkeita A ja B.

Tiedustelulomakkeet täytetään jokaisesta työ- tai toimipaikasta, jossa työskentelee valtion palveluksessa olevaa päätoimista henkilökuntaa. Tiedustelu koskee sekä keskushallintoa että piiri- ja aluehallintoa. Tiedustelun piiriin eivät kuulu valtionapua saavat laitokset eivätkä valtion työmaiden huolto-ohjesäännössä (645/71) tarkoitetut majoitustyömaat, muut työmaat ja liikkuvat työryhmät.

Työ- tai toimipaikalla tarkoitetaan tässä tiedustelussa yhdessä kiinteistössä (rakennuksessa) sijaitsevaa yhtä virastoa, laitosta tai sen osaa. Siten viraston tai laitoksen eri kiinteistöissä sijaitsevat osat (esim. osasto tai erillinen toimisto) muodostavat kukin oman erillisen työ- tai toimipaikan. Virastotalossa sijaitsevat eri virastojen yksiköt muodostavat kukin oman erillisen työ- tai toimipaikan.

Kustakin edellä olevan määrittelyn mukaisesta työ- tai toimipaikasta täytetään tiedustelun peruslomake A.

Mikäli työ- tai toimipaikassa suoritetaan useampaa luonteeltaan erilaista työtä kuten toimistotyötä, konepajatyötä, varastotyötä jne., täytetään kunkin tällaisen työpisteen osalta erillinen täydennyslomake B (ks. A-lomakkeen kohta 8). Mikäli työ- tai toimipaikassa suoritetaan vain yhdenlaista työtä (esim. toimistotyötä) tai mikäli työ- tai toimipaikassa työskentelee päätoimisesti yhteensä vähemmän kuin 10 henkilöä, täytetään vain peruslomake A. Tällöin merkitään ao. numerotunnus yksityiskohtaisten ohjeiden mukaisesti A-lomakkeen kohtaan 4, josta ilmenee montako B-lomaketta työ- tai toimipaikasta täytetään tai täytetäänkö pelkästään A-lomake. Siten lomakkeella A kerätään tiedot koko kiinteistön (rakennuksen) sosiaalitiloista ja lomakkeella B tiedot kiinteistössä luonteeltaan erilaista työtä tekevien käyttämistä sosiaalitiloista vastaajaviraston tai -laitoksen osalta.

Tiedustelu koskee vain viraston tai laitoksen palveluksessa olevan henkilökunnan käyttöön tarkoitettuja sosiaalitiloja. Siten vastauslomakkeisiin ei saa sisällyttää tietoja esimerkiksi yleisöpalvelutiloissa yleisölle eikä varuskunnassa varusmiehille tarkoitetuista sosiaalitiloista jne.

Automaattista tietojenkäsittelyä varten vastaukset merkitään niille varattuihin lokeroihin. Mikäli tiedolle on varattu enemmän lokeroita kuin ilmoitettava tieto edellyttää merkitään tiedon eteen tarpeellinen määrä nollia (0) siten, että kaikki lokerot täyttyvät. Jos esimerkiksi A-lomakkeen kohdassa 10 kysyttyjen miesten lukumäärä on 130, tieto merkitään 0 1 3 0.

II A-lomakkeen eri kohtia koskevat yksityiskohtaiset täyttöohjeet

Kohta 1. Viraston tai laitoksen nimi ja numerotunnus merkitään siten kuin se esiintyy valtion henkilöstöhallinnon tietojärjestelmään liittyvissä ohjeissa ja koodiluotteloissa, (numerotunnusluettelo 1 virastokoodi) kts. valtiovarainministeriön kirje n:o P 2512, 1 päivänä syyskuuta 1973 henkilötiedustelusta.

Kohta 2. Merkitään työ- tai toimipaikan nimi ja postiosoite postinumeroineen.

Kohta 3. Merkitään kunnan nimi, jossa työ- tai toimipaikka sijaitsee sekä kunnan numerotunnus (em. koodiluettelot, numerotunnusluettelo 3).

Kohta 4. Merkitään työ- tai toimipaikan niiden työpisteiden lukumäärä, joiden osalta täytetään erillinen B-lomake (0-9).

Kohta 5. Ympyröidään ao. vaihtoehdon numero.

Kohta 6. Merkitään kiinteistön (rakennuksen) valmistumisvuosi sille varattuun lokerostoon.

Kohta 7. Mikäli kiinteistössä on suoritettu sosiaalitiloihin kohdistuvia laajennus-, muutos-, uudistus- tai muita perusparannuksia tai suurehkoja korjauksia, merkitään kunkin sosiaalitilan osalta toimenpiteiden suorittamisvuosi. Mikäli toimenpiteitä ei ole suoritettu merkitään 0 0 0 0 .

Kohta 8. Ympyröidään ao. vaihtoehtojen numerot. Mikäli työ- tai toimipaikassa tehdään muuta työtä kuin erittelystä ilmenee (ympyröity numero 12), pyydetään selostus työn laadusta sille varattuun tilaan.

Seuraavassa on määritelty tarkemmin työpiste, jossa tehdystä työstä lomakkeella on käytetty nimitystä toimistotyö, maa- ja metsätaloustyö, kalastusala.

1. Toimistotyöhön luetaan kaikki se työ, jota tehdään toimisto-olosuhteissa, toisin sanoen toimistotyötä on tavanomaisen toimisto- tai konttorityön, jota esim. toimistoapulaiset suorittavat, lisäksi myös mm. hallinnollinen työ sekä suunnittelutyö.

2. Maa- ja metsätaloustyöhön ja kalastusalaan luetaan maatalouden, metsätalouden ja puutarhatalouden johtotyö, maatalous ja puutarhatyö, eläintenhoito, riistanhoito ja metsästys, kalastus, metsätyö.

Kohta 9. Merkitään työ- tai toimipaikan henkilökunnan kokonaislukumäärän jakautuminen palvelussuhteen laadun mukaan.

Kohta 10. Merkitään työ- tai toimipaikan miesten ja naisten lukumäärät.

Kohta 11. Merkitään työ- tai toimipaikassa säännöllisesti samanaikaisesti työskentelevien lukumäärä suurimmillaan sukupuolen mukaan ryhmiteltynä.

Esimerkki 1. Mikäli työ- tai toimipaikassa suoritetaan säännöllistä päivätyötä henkilökunnan määrän ollessa: miehiä 50, naisia 20, kohtaan merkitään

miehiä	0 0 5 0
naisia	0 0 2 0
yht.	0 0 7 0

Esimerkki 2. Mikäli työ- tai toimipaikassa edellisessä esimerkissä mainittujen lisäksi suoritetaan säännöllistä kaksivuorotyötä, jolloin ensimmäisessä vuorossa on 60 miestä ja 5 naista ja toisessa vuorossa vastaavasti 50 miestä ja 15 naista, kohtaan merkitään (työ- tai toimipaikan henkilökunnan kokonaislukumäärä tällöin 160 miestä ja 40 naista, jotka on ilmoitettu kohdassa 10).

miehiä	0 1 1 0	(50 + 60)
naisia	0 0 3 5	(20 + 15)
yht.	0 1 3 5	(70 + 65)

Kohta 12. Merkitään pääasiallisesti ulkotyötä suorittavien miesten ja naisten lukumäärä.

Kohta 13. Ympyröidään ao. vaihtoehdon numero. Erillisillä pesutiloilla tarkoitetaan yksinomaan peseytymistä varten tarkoitettuja tiloja. Muulla peseytymismahdollisuudella tarkoitetaan esim. pukeutumistiloissa olevia pesutiloja ei kuitenkaan WC-tilojen yhteydessä olevia pesualtaita.

Kohta 14: Merkitään peseytymistilojen lattiapinta-ala neliömetrin (m^2) tarkkuudella sekä pesutilojen laitteiden lukumäärä. Erillisiä pesutiloja koskevat tiedot ilmoitetaan sarakkeessa 1 ja muita peseytymismahdollisuuksia koskevat tiedot sarakkeessa 2.

Kohta 15. Ympyröidään ao. vaihtoehdon numero.

Kohta 16. Merkitään suihkujen lukumäärä samalla tavalla kuin kohdassa 14 pesupaikkojen lukumäärä.

Kohta 17. Merkitään saunojen lukumäärä sekä saunojen kokonaispinta-ala neliömetrin (m^2) tarkkuudella.

Kohta 18. Merkitään käymälätilojen lukumäärä ja -laitteiden lukumäärä.

Kohta 19. Merkitään niiden henkilöiden lukumäärä jotka työn laadun vuoksi käyttävät virka- tai työpukua tahi suojavaatetusta.

Kohta 20. Ympyröidään ao. vaihtoehdon numero. Kysymys koskee ainoastaan edellisessä kohdassa 19 tarkoitettuja henkilöitä.

Kohta 21. Merkitään erillisten pukeutumis- ja vaatteiden vahtamistilojen lattiapinta-ala neliömetrin tarkkuudella sekä vaatekaappien lukumäärät. Työ- ja pitovaatteille erillisinä kaappeina pidetään myös yhtä vaatekaappia jossa työ- ja pitovaatteet on välilevyllä erotettu toisistaan.

Kohta 22. Merkitään sellaisten henkilöiden lukumäärä, jotka työn laadun (esim. ulkotyö) vuoksi tarvitsevat vaatteiden kuivatustiloja.

Kohta 23. Ympyröidään ao. vaihtoehdon numero. Kysymys koskee ainoastaan kohdassa 22 tarkoitettuja henkilöitä.

Kohta 24. Merkitään kuivaushuoneiden lukumäärä sekä pinta-ala neliömetrin tarkkuudella.

Kohta 25. Merkitään kuivauskaappien lukumäärä.

Kohta 26. Merkitään sellaisten henkilöiden lukumäärä, jotka työn laadun tai muusta erityisestä syystä tarvitsevat oleskelutiloja vapaa- ja odotusaikojen viettämistä varten (työturvallisuuslaki 10 §).

Kohta 27. Ympyröidään ao. vaihtoehdon numero . Kysymys koskee vain kohdassa 26 tarkoitettuja henkilöitä.

Kohta 28. Merkitään oleskelutilojen lukumäärä ja yhteispinta-ala neliömetrin tarkkuudella.

Kohta 29. Ympyröidään ao. vaihtoehtojen numerot.

Kohta 30. Merkitään ne virastot ja laitokset, joiden kanssa ilmoitetut sosiaalitilat ovat yhteisiä sekä niiden henkilöiden lukumäärä, jotka muista virastoista tai laitoksista käyttävät ilmoitettuja sosiaalitiloja. Virastokoodeille varatut lokerot täytetään valtiovarainministeriössä.

III Täydennyslomakkeen B yksityiskohtaiset täyttöohjeet

Kohta 1. Kohtaan merkitään sama työ- tai toimipaikan nimi ja osoite kuin A-lomakkeessakin.

Kohta 2. Kohtaan merkitään sille varattuun lokerostoon A-lomakkeen oikeassa ylälaidassa oleva viisinumeroinen lomaketunnus. Tunnuksen merkitseminen on välttämätöntä aineiston jatkokäsittelyn kannalta.

Kohta 3. Ympyröidään sen vaihtoehdon numero, jonka tarkoittamaa työtä tässä työpisteessä tehdään. Mikäli työpisteessä tehdään muuta kuin kohdan luettelosta ilmenevää työtä ympyröidään vaihtoehdon 12, muu, numero ja ilmoitetaan työn laatu eriteltynä sille varattuun tilaan.

Kohdat
4 - 25 Täytetään vastaavien A-lomakkeen täyttöohjeiden mukaisesti.

RIISTA- JA KALATALOUDEN TUTKIMUSLAITOS

Helsinki 1974-04-29

No 216/74

Viite

Käylän ~~keskus~~kalanviljelylaitos

Asia Momentin 30.38.70 määrärahan käyttö vuonna 1974

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos ilmoittaa, että Käylän kalanviljelylaitoksella on vuoden 1974 tulo- ja menoarviossa tutkimuslaitokselle myönnetystä momentin 30.38.70 määrärahasta käytettävissä 12 000 mk kaluston ja tutkimusvälineiden hankkimiseen oheisen hankintasuunnitelman mukaisesti. Vuonna 1973 kalanviljelylaitoksen käyttöön myönnetystä momentin 30.38.70 määrärahasta on käyttämättä 2 804,15 mk, joka summa käytetään samoin edellämainitun hankintasuunnitelman mukaisesti.

Mahdollisiin hankintasuunnitelman muutoksiin on pyydettävä kalantutkimusosaston hyväksyminen.

Kalusto- ja tutkimusvälinehankinnoista aiheutuneet laskut toimitetaan vastaanottomerkintöjen jälkeen kalantutkimusosastolle maksatusta varten. Kalanviljelylaitoksella seurataan kalustomäärärahan käyttöä kirjeen 316/73 28.05.1973 mukaisesti, jotta myönnetyn määrärahan puitteissa pysytään.

Tutkimuslaitoksen johtaja, prof. Veikko Sjöblom
Veikko Sjöblom

Tarkastaja
Aulikki Järvikivi

Liitteenä hankintasuunnitelma

Osoite
Unioninkatu 45 B 42
00170 Helsinki 17

AJ/kh

Puhelin
(90-) 13234

8604—73/26

Käylän kalanviljelyslaitos 30.38.70 v. 1974

Soutuvene (puu)	700,-
Moottorivene	2 400,-
Perämoottori	4 500,-
Laskukone	750,-
Kirjoituskone	750,-
Kirjoituspöytä	350,-
Arkistokaappi	380,-
Toimistotuoli	138,-
Peräkärry + pressu	1 900,-
Koeverkkosarjoja 2 kpl	1 700,-
Pelastusliivit 2kpl	100,-
Juotinlaitteisto	200,-
Putkiavainsarja	100,- 98,00
Tarvikkeet sumppuihin	1 236,15
	14 804,15

RIISTA- JA KALATALOUDEN TUTKIMUSLAITOS

☐ Riistantutkimusosasto
Unioninkatu 45 B
00170 HELSINKI 17
Puh. 13234

☒ Kalantutkimusosasto
Pitkänsillanranta 1
00530 HELSINKI 53
Puh. 765122

D No 1

Päiväys
19 74 - 05 - 14

Käylän kalanviljelylaitos

☐ Käsiteltäväksi

☐ Hyväksyttäväksi

☐ Tarkastettavaksi

☐ Tiedoksi

☐ Viitaten kirjeeseen

☐ Viitaten puh. keskusteluun

☐ Palautetaan

☐ Pyydetään palauttamaan

☐

Oheiset vuoden 1973 toimintakertomukseen liittyvät tulevat kalasto- ja istutusluettelot pyydetään tarkastamaan Käylän kalanviljelylaitoksen osalta. Huomautukset mahdollisimman nopeasti - puhelimitse - allekirjoittaneelle.

Terveisin

Heikki Järvikivi

Kuorinkijärvi

Karisiika 100 %

Oivankijärvi (Kylmäjoki)

Vaellussiika 50 %

Pohjasiika 10 %

Karisiika 40 %

Oivankijärvi joki

Vaellussiika 100 %

Kattavalampi

Vaellussiika 50 %

Karisiika 50 %

Pieni-Porontima

Vaellussiika 80 %

Karisiika 20 %

Oulangan joki

Vaellussiika 85 %

Karisiika 15 %

Suorajärvi

Vaellussiika 90 %

Järvisiika 10 %

Syöminkijoki

Vaellussiika 100 %

VALTION KALANVILJELYTOIMINNAN STUTUKSET JA LUOVUTUKSET JATKOKASVATETTAVIKSI VUONNA 1973

Kalanvilje-laitos	Pohjois-Suomi	Laukaa	Muonio	Inari	Evo	Käylä	Yhteensä
TAIMEN							
0-v	976.500		717				
1-v	132 317						
2-v	9 300	1200					
3-v		500					
vanhempi							
JÄRVITAIMEN							
Mäti	117.000		170 000				
0-v	554700			72.000		12000	
1-v	107382	2100		10.000		8000 + 3000	
2-v	3000	1500	6000	3.000		1500	
3-v	1000	10019	48675				
vanhempi	50	385					
PUROTAIMEN							
0-v	108 000						
1-v							
2-v							
3-v	1890						
vanhempi							
JÄRVILOHI							
0-v	15000						
1-v		500					
2-v		3500					
3-v	10 960	500	3900				
vanhempi							
ISONIERIÄ							
Mäti	48 000		65000				
0-v	95 600						
1-v							
2-v	4000						
3-v				824			
vanhempi	400						
LOHI	52 000						112 000

	P-Skhal	Lankar	Ilmonio	Inari	E o	Käylä	Yhteensä 2
HARMAANIERIÄ							
0-v	210 000						
1-v	2000		6300				
2-v	62380		5896	1000			
3-v	17 000		10 175				
vanhempi							
PURONIERIÄ							
0-v	349 104						
1-v	19 500	50					
2-v	9058	6967					
3-v	400						
vanhempi							
SPLEIKNIERIÄ							
~~0-v~~ 2v	3889						
~~1-v~~							
~~v~~anhempi							
HARJUS							
0-v							
1-v							
2-v							
3-v							
vanhempi							
KIRJOLOHI							
1-v							
2-kes							
SIIKA							
Mäti	370 000					8,675.000	
vastak.	24.612.000	10300	7 475 000	4.130.000	554000	9,265.000	
1-kes	74 300	6570	1 567 200		1900	1000	
1-v							
2-v		1399					
vanhempi							
HAUKI 0-v	180.000	135.000			351 500		
KUHA 0-v							
RAPU vastak.		900					
vanhempi		1121					
TÄPLÄRAPU 3-kes							

VALTION KALANVILJELYTOIMINNAN KALASTO VUODEN 1973 LOPUSSA

Kalanviljelylaitos	Pohjois-Suomi	Laukaa	Muonio	Inari	Evo	Käylä	Yhteensä
TAIMEN							
Mäti	2467400	416400	250000				
1-kes	113294	13600					
2-kes	11817	19908	15000				
3-kes	14387	1412					
vanhempi	7104	422					
JÄRVITAIMEN							
Mäti	196000	824000	470000	185750	67100		
1-kes	14133	39787	119800	57000		23000	
2-kes	12580	20838	111000			14000	
3-kes	13152	19025	107500				
vanhempi	9045	4020	2800		253		
PUROTAIMEN							
Mäti							
1-kes							
2-kes	9928						
3-kes							
vanhempi	1276						
LOHI							
Mäti	565100		100000				
1-kes	1641	6203	10500	10000			
2-kes	2549	5842					
3-kes							
vanhempi	7796						
JÄRVILOHI							
Mäti	365000	24000					
1-kes	10955						
2-kes		6047					
3-kes		3890					
vanhempi	5262	4024					
INTIAANILOHI							
~~2-kes~~ ?		1650 ide					

	P-Skärl	Dkärl	Mkärl	Ikärl	Ekärl	Kärl	Yhteensä 2
ISONIERIÄ							
Mäti	1653000	4800					
1-kes	1438		5700	3500			
2-kes		1525					
3-kes	8553			1000			
vanhempi	1476						
HARMAANIERIÄ							
Mäti	847000	160800					
1-kes	63206						
2-kes	14646		15000				
3-kes				2000			
vanhempi	2615	158					
FURONIERIÄ							
Mäti	788000	38000					
1-kes		4305					
2-kes	19424	3139					
3-kes		1500					
vanhempi	2282	63					
SPLEIKNIERIÄ							
Mäti	370500	38400					
1-kes	1459						
2-kes	14791	5514					
3-kes	9500	5354					
vanhempi	1600	94					
KRÖDING							
vanhempi	55						
HARJUS							
Mäti							
1-kes	590						
2-kes							
3-kes	2050						
vanhempi	(152)						
KARPPI 2 kes	425						
KIRJOLCHI							
Mäti							
1-kes		51827					
2-kes		11758					
3-kes		3004					
vanhempi		310					

– 6-idät?

SIIKA							
Mäti	22495kpl	15000	6750000	580000	181600	109000000	
1-kes	3340	2000			160		
2-kes	1203						
3-kes	602	2103					
vanhempi	2075	197					
MUIKKU							
Mäti							
TAPLÄRAPU							
1-kes		101					
2-kes		27					
3-kes		338					
vanhempi		139					

Ragn (mäki) 503

RIISTA- JA KALATALOUDEN TUTKIMUSLAITOS

D No

☐ Riistantutkimusosasto
Unioninkatu 45 B
00170 HELSINKI 17
Puh. 13234

☒ Kalantutkimusosasto
Pitkänsillanranta 1
00530 HELSINKI 53
Puh. 765122

Päiväys
1974.05.24

☐ Käsiteltäväksi — Eino Mustonen

☐ Hyväksyttäväksi

☐ Tarkastettavaksi

☐ Tiedoksi — Kirje palkka- ja työ-

☐ Viitaten kirjeeseen — ehdoista

☐ Viitaten puh. keskusteluun

☐ Palautetaan

☐ Pyydetään palauttamaan — Tero Piijo

☐

73-1955/33

Vänd

VALTIOVARAINMINISTERIÖ

Helsingissä,
toukokuun 8 päivänä 1974
N:o P 3207

Viite: VvM:n kirje n:o P 2273/24. 5. 1973

Asia: Eräiden yksityisoikeudellisessa työsopimussuhteessa olevien työntekijöiden palkka- ja työehdot 1. 4. 1974—31. 1. 1976 välisenä aikana

Valtioneuvoston kanslialle ja kaikille ministeriöille sekä niiden alaisille virastoille ja laitoksille

A. Työehtosopimusten alaiset työntekijät ja toimihenkilöt

Valtion virastojen ja laitosten sekä asianomaisten työntekijä- ja toimihenkilöjärjestöjen väliset työehtosopimukset ja niitä vastaavat sopimuspöytäkirjat on pääosiltaan uudistettu 1. 4. 1974—31. 1. 1976 väliseksi ajaksi.

B. Työehtosopimusten ulkopuolella olevat työntekijät ja toimihenkilöt

Muiden kuin työehtosopimusten alaisten eri virastoissa ja laitoksissa työskentelevien työntekijöiden ja toimihenkilöiden palkka- ja työehtoja tarkistetaan edellä A-kohdassa tarkoitetut työehtosopimusratkaisut huomioon ottaen sopimuskauden 1. 4. 1974—31. 1. 1976 aikana seuraavasti:

1. Työpalkkojen yleiskorotus

Palkkoja korotetaan

— Lähinnä 1. 4. 1974 alkavan palkanmaksukauden alusta lukien 55 p/t tai 95 mk/kk.

— Lähinnä 1. 9. 1974 alkavan palkanmaksukauden alusta lukien 20 p/t tai 35 mk/kk.

— Lähinnä 1. 4. 1975 alkavan palkanmaksukauden alusta lukien 50 p/t tai 86 mk/kk kuitenkin vähintään 4 %.

— Lähinnä 1. 9. 1975 alkavan palkanmaksukauden alusta lukien 15 p/t tai 26 mk/kk.

Yleiskorotukset samoin kuin sopimuskautena 1. 4. 1973—31. 3. 1974 erillisinä lisinä maksetut pennimääräiset tai vastaavat yleiskorotukset yhdistetään henkilökohtaisiin tunti- tai kuukausipalkkoihin.

Edellä mainitut kuukausipalkkoihin tehtävät korotukset koskevat sekä virastotyöaikaa että työaikalain mukaista työaikaa noudattavia henkilöitä. Talonmiesten työaikalain mukaista työaikaa tekevien kuukusipalkkaisten henkilöiden yleiskorotukset määritetään kertomalla em. pennimääräiset korotukset luvulla 183. Osa-aikatyössä oleville suoritettavat yleiskorotukset määräytyvät heidän säännöllistä kuukausittaista työaikaansa vastaavasti.

Uusia henkilöitä palkattaessa on työsopimuksessa todettava, mikä edellinen yleiskorotus sisältyy sovittuun palkkaan. Tämän jälkeen toteutettavat muut yleiskorotukset suoritetaan kunakin edellä mainittuna toteuttamisajankohtana.

2. Vähimmäispalkka

Täysin työkykyisten 18 vuotta täyttäneiden työntekijäin vähimmäisansio luontoisetuineen on lähinnä 1. 4. 1974 alkavan palkanmaksukauden alusta lukien 4,90 mk/t ja lähinnä 1. 4. 1975 alkavan palkanmaksukauden alusta lukien 5,60 mk/t tai asianomaisen säännöllisen työajan mukaan laskettu vastaava markkamäärä viikolta, kuukaudelta tai muulta vastaavalta laskenta-ajalta.

3. *Lomaltapaluuraha*

Vuosilomaltaan työhön palaavalle työntekijälle suoritetaan lomaltapaluurahana 35 % lomanmääräytysmisvuoden 1. 4. 1973—31. 3. 1974 perusteella ansaitusta lomapalkasta ja vastaavasti 50 % lomanmääräytymisvuoden 1. 4. 1974—31. 3. 1975 lomapalkasta. Lomaltapaluurahaa ei suoriteta valtion työntekijäin vuosilomista 21. 3. 1974 annetun valtioneuvoston päätöksen (239/74) 5 §:ssä tarkoitetun ns. talvilomanpidennyksen osalta.

Lomaltapaluurahan maksamisen osalta viitataan muutoin valtiovarainministeriön yleiskirjeeseen n:o P 3193/2. 5. 1974.

4. *Erinäiset määräykset*

Mikäli valtion työehtosopimuksiin liitetyistä tulopoliittisen kokonaisratkaisun mukaisesta taloudellisen kehityksen seuraamista tai ansionkehitystakuuta koskevista sopimuskohdista sopimuskauden aikana aiheutuu tarkistuksia palkkoihin, valtiovarainministeriö ilmoittaa niistä erikseen.

5. *Työntekijät ja toimihenkilöt, joita yleiskorotus ei koske*

Edellä kohdassa B. 1. tarkoitettu yleiskorotus ei koske niitä työntekijöitä ja toimihenkilöitä,

— joiden palkkaus on välittömästi rinnastettu samaa työtä virkasuhteessa suorittavien viran tai toimen haltijoiden palkkaukseen ja sitä tietä tuleviin korotuksiin,

— joiden palkkoihin nähden jatkuvasti on seurattu jotakin vertailukelpoisella yksityisellä alalla tehtyä työehtosopimusta ja sitä tietä tulevia korotuksia,

— joiden palkoista valtiovarainministeriö on jo aikaisemmin antanut kyseessä olevaa ajanjaksoa koskevan erillisohjeen, eikä niitä,

— joiden palkoista työehtosopimusneuvottelut ovat parhaillaan käynnissä, vaikka sopimusratkaisuun ei vielä tällä hetkellä olekaan päästy.

C. Eräät muut sekä työehtosopimusten alaisia että niiden ulkopuolella olevia työntekijöitä koskevat työehdot

Työntekijälle ja toimihenkilölle, jonka työsuhde on jatkunut yhdenjaksoisesti vähintään 6 kuukautta myönnetään 1. 4. 1974 lukien hänen *50- ja 60-vuotispäivänsä* palkalliseksi vapaapäiväksi. Muilta osin viitataan valtiovarainministeriön yleiskirjeeseen n:o P 1362/5. 12. 1972.

Tulopoliittiseen kokonaisratkaisuun sisältyy valtion sosiaalipoliittisena toimenpiteenä muun ohella *äitiysrahan maksukauden pidentäminen* 1. 7. 1974 alkaen 6 kuukaudeksi synnytyksen jälkeen. Sairausvakuutuslain (364/63) 23 §:n tultua sanotulla tavoin muutetuksi naispuolisen työntekijän työsopimuslain (320/70) 34 §:ssä tarkoitettu synnytysloma pitenee vastaavasti. Synnytysloman palkkaedut määräytyvät edelleenkin valtion työntekijäin terveydenhuollon ohjesäännön (61/70) 14 §:n perusteella. Edellä tarkoitettuun 6 kuukauden synnytyslomaan liittyen naispuoliselle työntekijälle voidaan synnytyksen johdosta lisäksi myöntää 6 kuukauden palkaton loma, edellyttäen, että hän on tästä poissaolosta sopinut työnantajan kanssa tai poissaolo on aiheutunut synnytykseen liittyneestä sairaudesta. Sanotuin edellytyksin tapahtuvan enintään 12 kuukauden poissaolon työstä ei katsota katkaisevan työsuhdetta.

Eräitä sosiaalisia etuja koskevana järjestelynä on sopimusratkaisuun johtaneissa neuvotteluissa edellytetty, että vuonna 1974 muun ohessa valtion työsopimussuhteisten henkilöiden oikeutta *vuosilomaan* muutetaan siten, että 15 vuoden palveluksen perusteella myönnetään vuosilomaa 2 ½ arkipäivää kutakin täyttä lomanmääräytymisvuoden kuukautta kohden. Tästä aiheutuvat järjestelyt toteutetaan muuttamalla valtion työntekijöiden vuosilomista 21. 3. 1974 annettua valtioneuvoston päätöstä (239/74). Asiasta ilmoitetaan ministeriön toimesta virastoille ja laitoksille aikanaan erikseen.

Valtion virkamiesten *muuttokustannusten korvaamisesta* 11. 4. 1974 tehdyn virkaehtosopimuksen 11 §:n 2 momentin mukaan valtiovarainministeriö voi erityisistä syistä viraston esityksestä myöntää luvan suorittaa ko. sopimuksen mukaisesti korvausta matkustamisesta ja muuttotavaran kuljetuksesta aiheutuneista kustannuksista sekä muuttorahaa korvauksena muista tarpeellisista muutosta aiheutuneista kustannuksista, jotka johtuvat muusta kuin ko sopimuksen 3 §:n 1 momentissa tarkoitetusta siirrosta. Tämän johdosta todetaan, että mikäli työsopimussuhteessa valtioon oleva henkilö on vastaavassa asemassa, hänen muuttokustannustensa korvauksen osalta voidaan soveltuvin osin noudattaa samaa menettelyä edel-

lyttäen, että käytettävissä on tarkoitukseen soveltuva määräraha.

Arkipyhäviikkojen työaikajärjestelyn osalta valtiovarainministeriö viittaa yleiskirjeeseensä n:o P 1072; 13. 6. 1972.

Toimihenkilö- ja työntekijäjärjestöjen *jäsenmaksujen perinnän* suhteen noudatetaan, mitä siitä on erikseen määrätty (VvM:n yleiskirje n:o P 995; 18. 2. 1969).

Samalla ilmoitetaan, että kirjasesta "Valtion työntekijäin palkka- ja työehtoja koskevat yleisluontoiset säännökset" otetaan uusi korjattu ja täydennetty painos. Kirjasen tilaukset on pyydetty virastoilta ja laitoksilta jo aikaisemmin erikseen.

D. Yleiskorotusten, lomaltapaluurahan ja mahdollisten taannehtivasti suoritettavien korotusten kirjaaminen

Jotta yleiskorotukset ja muut palkkaustekijät tulisivat työehtosopimusten ulkopuolella olevien työntekijöiden ja toimihenkilöiden osalta asianmukaisesti huomioon otetuksi palkkakirjanpidossa ja palkkatilastoissa, virastoja ja laitoksia kehoitetaan menettelemään niiden kirjaamisen suhteen seuraavalla tavalla:

Koska edellä kohdan B. 1. mukaan aikaisemmat erilliset yleiskorotukset samoin kuin sopimuskaudella 1. 4. 1974—31. 1. 1976 toteutettavat yleiskorotuksetkin sisällytetään henkilökohtaisiin palkkoihin, ei niitä enää ole myöskään palkkakirjanpidossa tarpeen pitää erillisinä.

Lomaltapaluuraha ja taannehtivasti suoritettavat palkantarkistukset kirjataan sen sijaan edelleenkin palkkakirjanpidossa eri sarakkeille, jotta ne eivät pääse tilastoissa vaikuttamaan korottavasti maksukuukauden säännöllisen työajan keskiansioihin.

E. Palkkaehtoja koskevien muutosten voimassaolo

Tällä kirjeellä kumotaan viitekirjeellä annetut palkkaohjeet lukuunottamatta arkipyhäkorvausta koskevia määräyksiä, jotka edelleenkin ovat aikaisempien ohjeiden mukaisina voimassa jollei erillisiä arkipyhäkorvauksia yhdistetä tuntipalkkoihin siten kuin mainituissa ohjeissa on sanottu.

Edellä tarkoitetut palkka- ja työehdot ovat voimassa 31. 1. 1976 saakka ja senkin jälkeen siihen asti, kunnes valtiovarainministeriö niistä toisin ilmoittaa.

Tämän valtiovarainministeriö ilmoittaa valtioneuvoston kanslialle ja kaikille ministeriöille tiedoksi sekä niiden alaisten virastojen ja laitosten tietoon ja noudatettavaksi saatettavaksi.

Ministeri *Esko Niskanen*

Hallitusneuvos Sulo Järvi

VALTIOVARAINMINISTERIÖ

Helsinki 16. 4. 1974

N:o P 3085

Asia: Valtion työntekijäin vuosilomista annetun valtioneuvoston päätöksen soveltamisohjeet

Valtioneuvoston kanslialle ja kaikille ministeriöille sekä niiden alaisille virastoille ja laitoksille

Valtiovarainministeriö on päättänyt valtion työntekijäin vuosilomista 21 päivänä maaliskuuta 1974 annetun valtioneuvoston päätöksen (239/74) 8 §:n nojalla antaa mainitun päätöksen (jäljempänä vuosilomapäätös) soveltamisesta seuraavat ohjeet:

1 §.

Vuosilomapäätöstä sovelletaan yksityisoikeudellisessa työsopimussuhteessa valtioon oleviin työntekijöihin ja toimihenkilöihin. Merkitystä ei ole sillä, onko asianomainen tunti- tai urakkapalkkainen vaiko kuukausi- tai viikkopalkkainen. Päätöstä siis sovelletaan sellaiseen työsopimussuhteiseen henkilöön, joka kuuluu vuosilomalain (272/73) soveltamispiiriin.

Merimiesten vuosilomista on säädetty erikseen (merimiesten vuosilomalaki 164/39), joten kyseisen päätöksen määräyksiä ei sovelleta heihin.

Ensimmäiseen pykälään otetulla määräyksellä on valtioon työsopimussuhteessa olevan työntekijän ja toimihenkilön vuosilomaa vuosilomalain (272/73) säätämään lomaan verrattuna pidennetty niiden henkilöiden osalta, joilla on vuosiloman pituutta laskettaessa huomioon otettavaa palvelusaikaa vähintään 15 vuotta. Tällaisella henkilöllä on oikeus saada lomaa 2 ⅓ arkipäivää kultakin lomanmääräytymisvuoden kalenterikuukaudelta, jonka aikana hän on ollut työssä vähintään neljänätoista päivänä. Lomaan oikeuttavaksi katsotaan niin ikään kalenterikuukausi, johon sisältyy työssäolopäivien veroisia päiviä joko yksin tai yhdessä työssäolopäivien kanssa vähintään neljätoista.

Koko loman pituudeksi muodostuu, mikäli asianomainen saa lomaa 2 ⅓ päivän mukaan kaikilta kahdeltatoista lomanmääräytymiskuukaudelta, 28 arkipäivää. Mikäli lomaa on sen sijaan ansaittu vain osalta lomanmääräytymisvuotta, on otettava tarvittaessa huomioon myös päätöksen 3 §:ssä säädetty kuuden kuukauden karenssiaika. Työsuhteen päättyessä asianomaisella on oikeus saada vuosiloman pituutta vastaava lomakorvaus. Vuosilomalain 10 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa 2 ⅓ päivän mukaan lomaa ansaitsevalla on oikeus saada lomakorvaus kolmelta päivältä.

Edellä mainittua 15 vuoden palvelusaikaa laskettaessa on huomattava, että kyseinen aika otetaan huomioon vuosiloman alkamisaikaan saakka. Sen sijaan vuosilomalain 3 §:n 1 momentissa tarkoitettua 10 vuoden palvelusaikaa laskettaessa otetaan huomioon lomakautta edeltävän lomanmääräytymisvuoden loppuun mennessä kertynyt palvelusaika.

2 §.

Vuosilomapäätöksen 2 §:ssä on mainittu se palvelus, joka otetaan huomioon vuosiloman pituutta laskettaessa. On huomattava, että kyseinen palvelus otetaan huomioon vain laskettaessa sitä kymmenen taikka viidentoista vuoden palvelusaikaa, josta puolestaan riippuu vuosiloman määräytymisperuste. Lomaa taas annetaan vain täysiltä lomanmääräytymiskuukausilta eli niiltä kuukausilta, joina asianomainen on ollut kyseisen viraston taikka laitoksen työssä työsuhteessa vähintään neljänätoista päivänä taikka joihin sisältyy työssäolopäivien veroisia päiviä joko yksin taikka yhdessä työssäolopäivien kanssa vähintään mainittu määrä.

1 momentti

Pykälän 1 momentin mukaan otetaan huomioon kaikki työsopimus- taikka virkasuhteinen valtion palvelus siitä riippumatta, onko se päätoimista vaiko ei. Valtion palvelukseksi luetaan aikaisemman käytännön mukaisesti palvelus valtion liike- ja teollisuuslaitoksissa, jollaisia ovat muun muassa Televa, Turun asennuspaja, keskusautokorjaamo, valtion painatuskeskus, valtion tietokonekeskus, valtion pukutehdas, Puolustuslaitoksen Vammaskosken tehdas, Lapuan patruunatehdas, valtion hankintakeskus, valtion polttoainekeskus, valtion margariinitehdas, maanmittaushallituksen karttapaino ja ion väliaikainen ravitsemiskeskus. Sen sijaan valtioenemmistöiset osakeyhtiöt, kuten Outokumpu Oy, Valmet Oy, Oy Alko Ab ja Oy Yleisradio Ab, eivät ole tässä kohdassa tarkoitettuja valtion teollisuuslaitoksia eikä niissä palveltua aikaa siis oteta vuosilomaa oikeuttavana aikana huomioon.

Edellä tarkoitetun valtion palvelun lisäksi vuosiloman pituutta laskettaessa otetaan huomioon aika, jonka asianomainen on ollut kansaneläkelaitoksen, Suomen Pankin, Postipankin, kunnan, kuntien keskusjärjestön taikka kuntien yhtymän päätoimiseksi katsottavassa palveluksessa. Kyseinen palvelus voi olla, kuten valtion palveluskin, sekä työsopimus- että virkasuhteista. Edellytykseksi on kuitenkin asetettu, että palvelus on katsottava päätoimiseksi.

2 momentti

Päätoimiseksi katsottavan palvelun edellytykseksi on asetettu, että säännöllinen työaika kyessä palveluksessa on ollut keskimäärin vähintään 20 tuntia viikossa. Mikäli asianomaisella on samanaikaisesti useampia osa-aikaisia palvelussuhteita, jotka saattaisivat tulla kysymykseen 2 momentin mukaan huomioon otettavaa palvelusaikaa laskettaessa, on kutakin palvelussuhdetta nyt kysymyksessä olevaa säännöstä sovellettaessa tarkasteltava erikseen. Toisin sanoen useampien osa-aikaisten palvelussuhteiden työaikaa ei lasketa yhteen. Palvelusajan pituutta laskettaessa otetaan useammista samanaikaisesti voimassa olleista palvelussuhteista huomioon vain yksi, vaikka kukin niistä erikseen täyttäisikin tässä momentissa taikka edellä 1 momentissa huomioon otettavalle palvelussuhteelle asetetut edellytykset. Se seikka, että asianomaisella on samanaikaisesti voimassa useampia palvelussuhteita, ei siis aiheuta huomioon otettavan palvelusajan kertautumista.

Vuosilomapäätöksessä ei sen sijaan ole poikettu vuosilomalain osa-aikatyössä olevia koskevista säännöksistä. Näin ollen valtion palveluksessa osa-aikatyössä olevan henkilön oikeuteen saada lomaa taikka lomakorvausta sekä hänelle maksettavan lomapalkan ja lomakorvauksen laskemisessa noudatettavaan menettelyyn nähden sovelletaan vuosilomalain, tämän päätöksen sekä voimassa olevien lomapalkkasopimusten määräyksiä.

3 momentti

Tämän momentin mukaan otetaan ensinnäkin huomioon koko se aika, jonka asianomainen on ollut sotatilan aikana sota- taikka lottapalveluksessa. Sotatilaksi luetaan 30. 11. 1939—26. 9. 1947 välinen aika. Sotapalvelukseksi katsotaan myös sotatilan aikainen asevelvollisuusaika. Sotatilan aikaisena palveluksena luetaan hyväksi yleensäkin aika, minkä asianomainen on ollut puolustusvoimain käsky- ja johtovallan alaisena. Näin ollen myöskin työvelvollisena valtiolla palveltu aika luetaan hyväksi.

YK:n suomalaisissa valvontajoukoissa palveltu aika luetaan niin ikään kokonaisuudessaan vuosilomaan oikeuttavaksi palvelusajaksi (L suomalaisista valvontajoukoista 276/26. 5. 1964 10 §).

Asevelvollisena vakinaisessa väessä palveltu aika otetaan huomioon edellyttäen, että kyseinen palvelus välittömästi liittyy valtion palvelukseen taikka sotatilan aikaiseen palvelukseen. Valtion palvelus voi tällöin olla joko työsopimussuhteista taikka virkasuhteista. Vakinaisessa väessä tapahtuneen palveluksen on katsottava välittömästi liittyvän valtion palvelukseen silloin, kun se jää molemmin puolin valtion palveluksen väliin tai liittyy siihen joko alku- taikka loppupuoleltaan. Säännöksessä ei edellytetä, että työssäolon tulisi jatkua aina varusmiespalveluksen alkamiseen saakka taikka alkaa heti sen päätyttyä. Muutaman päivän poissaolo työstä ei ole esteenä varusmiespalvelun hyväksi lukemiselle. Edellytyksenä on kuitenkin, ettei väliaikana ole ollut voimassa muuta palvelussuhdetta ja ettei väliaika ylitä neljäätoista vuorokautta.

3 §.

Aikaisemman huomioon otettavan palvelusajan hyväksi lukemisen edellytykseksi on asetettu, että asianomainen on ollut ennen vuosi-

loman alkamista keskeytyksettä valtion palveluksessa vähintään kuusi kuukautta. Kyseiseen kuuden kuukauden yhdenjaksoiseen palvelusaikaan voi sisältyä sekä työ- että virkasuhteista palvelusta. Myöskään ei edellytetä, että palvelus olisi päätoimista. Aikaisemman palvelusajan huomioon ottaminen tulee kysymykseen sekä laskettaessa edellä 1 §:ssä tarkoitettua 15 vuoden palvelusaikaa, joka oikeuttaa 2 ½ arkipäivän lomaan lomanmääräytymiskuukautta kohti että laskettaessa vuosilomalain 3 §:n 1 momentissa tarkoitettua 10 vuoden palvelusaikaa, jonka jälkeen syntyy oikeus 26 arkipäivän lomaan.

4 §.

1 momentti

Vuosilomalain (272/73) 3 §:n 5 momentin 3) kohdan mukaan työssäolopäivien veroisina pidetään myös niitä työpäiviä, joina työntekijä on työsuhteen kestäessä ollut estynyt suorittatmasta työtä sairauden taikka tapaturman vuoksi, ei kuitenkaan enempää kuin yhteensä 75 päivää lomanmääräytymisvuoden aikana taikka jos on kysymys lomanmääräytymisvuoden vaihtumisen yli keskeytyksittä jatkuvasta työkyvyttömyydestä, enintään 75 päivää kyseisen sairauden taikka tapaturman osalta. Edellä tarkoitetut työkyvyttömyyspäivät ovat työssäolopäivien veroisia päiviä silloinkin, kun asianomaiselle ei suoriteta niiltä palkkaa.

Vuosilomapäätöksen mukaan työssäolopäivien veroisina päivinä pidetään sen lisäksi, mitä edellä mainitusta vuosilomalain säännöksestä johtuu, kaikkia sellaisia sairauden tai tapaturman vuoksi myönnettyyn lomaan sisältyviä työpäiviä, joilta työntekijälle taikka toimihenkilölle on maksettu valtioon työsopimussuhteessa olevista henkilöistä voimassa olevien määräysten perusteella palkkaa joko kokonaan taikka osaksi. Tältä osin viitataan valtion työntekijäin terveydenhuollon ohjesäännön (VNp 22.1. 1970/61) määräyksiin myöhempine muutoksineen.

2 momentti

Valtiovarainministeriölle on tässä momentissa annettu oikeus määrätä työssäolopäivien veroisiksi päiviksi muitakin kuin edellä 1 momentissa tarkoitettuja päiviä. Tämän johdosta valtiovarainministeriö työmarkkinoilla tapahtuneeseen kehitykseen viitaten määrää työssäolopäivien veroisten päivien osalta seuraavaa:

Sen lisäksi mitä vuosilomapäätöksen 4 §:n 1 momentissa on säädetty, luetaan vuosiloman pituutta määrättäessä työssäolon veroiseksi aika, joksi työntekijälle tai toimihenkilölle on annettu vapautusta työstä oman ammattiliittonsa liittokokoukseen tai liittovaltuuston taikka liittotoimikunnan tai näitä vastaavan hallintoelimen kokoukseen osallistumista varten. Samoin pidetään työssäolon veroisena aikaa, joksi vapautusta on annettu ammatillisten keskusjärjestöjen edustajakokoukseen tai valtuuston kokoukseen osallistumista varten. Asianomaisen tulee vapautusta pyytäessään esittää asianmukainen selvitys kokoukseen osallistumiseen tarvitsemastaan ajasta.

5 §.

1 momentti

Ns. talvilomapidennystä koskevat säännökset on säilytetty ennallaan kuitenkin sillä poikkeuksella, että työn kausiluontoisuus vaikuta pidennysoikeuteen. Näin ollen kausiluontoisessa työssä olevat ovat pidennysoikeuden suhteen samassa asemassa kuin muutkin työntekijät ja toimihenkilöt.

Vuosilomalain 4 §:n 1 momentin mukaan lomakausi on toukokuun 2 päivän ja syyskuun 30 päivän välinen aika, nämä päivät mukaan luettuina. Talvilomapidennys myönnetään myös lomasta, joka pidetään lomavuonna ennen lomakauden alkua. Oikeus pidennykseen on riippumaton syystä, joka on aiheuttanut loman tai sen osan siirtymisen lomakauden ulkopuolelle. Säännös ei kuitenkaan vaikuta siihen oikeuteen, joka työnantajalla vuosilomalain säännösten nojalla on määrätä vuosiloman ajasta. Kuitenkin on pidettävä kohtuullisena, että työntekijöiden ja toimihenkilöiden vuosilomansa tarkoituksenmukaista käyttöä silmällä pitäen esittämät toivomukset lomansa tai loman osan siirtämisestä lomakauden ulkopuolelle pyritään ottamaan huomioon edellyttäen, että lomien ajoittaminen voi tapahtua tuottamatta haittaa viraston taikka laitoksen säännölliselle työskentelylle taikka töiden tarkoituksenmukaiselle järjestelylle.

2 ja 3 momentti

Pidennys myönnetään enintään asianomaisen koko loman puolesta määrästä, mahdollisia päivän osia lukuun ottamatta. Jos loman pituutta laskettaessa lomapäivien luvuksi ei tule kokonaisluku, annetaan päivän osa täytenä lomapäivänä. Niissä tapauksissa, joissa lomia pidetään

lomakauden ulkopuolella useammissa osissa, talvilomapidennys lasketaan koko vuotta koskevana eli toisin sanoen eri loman osien yhteenlasketusta määrästä. Pyöristyssääntöä sovelletaan tällöin vain kerran, ei siis kunkin loman osan kohdalla erikseen. Edellä olevan perusteella saadaan lomapäivien ja pidennyspäivien lukumäärät, edellyttäen, että lomasta vähintään puolet pidetään lomakauden ulkopuolella, jäljempänä olevista taulukoista.

Taulukko 1 Lomaoikeus 2 arkipäivää lomanmääräytymiskuukautta kohden taikka oikeus 26 arkipäivän lomaan. Lomasta vähintään puolet pidetään lomakauden ulkopuolella.

Loman oikeuttavien kuukausien lukumäärä	Lomapäivien lukumäärä ilman pidennystä	Pidennyspäivien lukumäärä
1	2	1
2	4	1
3	6	2
4	8	2
5	10	3
6	12	3
7	14	4
8	16	4
9	18	5
10	20	5
11	22	6
12	24	6
12	26 päivän loma	7

Taulukko 2 Lomaoikeus on 2 ⅓ arkipäivää lomanmääräytymiskuukautta kohden. Lomasta vähintään puolet pidetään lomakauden ulkopuolella.

Loman oikeuttavien kuukausien lukumäärä	Lomapäivien lukumäärä ilman pidennystä	Pidennyspäivien lukumäärä
1	3	1
2	5	1
3	7	2
4	10	3
5	12	3
6	14	4
7	17	4
8	19	5
9	21	5
10	24	6
11	26	7
12	28	7

4 momentti

Syystä tai toisesta saamatta jääneestä lomanpidennyksestä ei asianomaisella ole oikeutta saada lomakorvausta.

6 §.

Esillä olevassa pykälässä käsitellään kuukausi- ja viikkopalkkaisten työntekijöiden ja toimihenkilöiden vuosilomapalkan ja lomakorvauksen laskemista. Pykälä nojautuu vuosilomalain 7 pykälän säännöksiin ja ne vastaavat oikeuskäytännössä omaksuttua vuosilomalain tulkintaa. Kysymys on näin ollen sellaisista lisäpalkoista ja -palkkioista, jotka vuosilomalaki edellyttää otettavaksi lomapalkkaa ja lomakorvausta laskettaessa huomioon.

Sen lisäksi mitä esillä olevassa pykälässä on säädetty, on otettava huomioon kulloinkin voimassa olevien kuukausi- ja viikkopalkkaisia koskevien lomapalkkasopimusten lomapalkan laskemista koskevat määräykset. Tältä osin viitataan jäljempänä 8 §:n kohdalla esitettyyn.

1 momentti

Momentissa käsitellään lain mukaan maksettavia lisäpalkkoja ja -palkkioita. Kyseisten lisien maksamisesta on säädetty työaikasäännöksissä, jollaisia ovat lähinnä työaikalaki (604/46), talonmiesten työaikalaki (284/70) ja maatalouden työaikalaki (31/70). Huomioon tulevat otettavaksi vain sellaiset lakimääräiset lisäpalkat ja -palkkiot, jotka on sovittu sisällytettäväksi palkkaan tai joista on sovittu maksettavaksi erillinen kiinteä korvaus. Tällaisia ovat muun muassa työnjohtajille maksettavat yli- ja sunnuntaityökorvaukset, silloin kun ne työaikalain 17 §:n 8 momentin ja 18 §:n 5 momentin nojalla on sovittu maksettaviksi palkasta erillisinä kuukausikorvauksina. Mainitut korvaukset voidaan kyseisten työaikalain säännösten mukaan määritellä joko erikseen ylityön ja sunnuntaityön osalta tai yhtenä kuukausikorvauksena niistä molemmista. Mikäli korvaukset on mainituin tavoin sovittu maksettavaksi kiinteänä kuukausikorvauksena, ne otetaan lomapalkkaa ja lomakorvausta laskettaessa huomioon.

2 momentti

Momentissa käsitellään sopimukseen (työehtosopimukseen tai työsopimukseen) perustu-

via lisäpalkkoja ja -palkkioita, jotka perustuvat tuotannon määrään, työsuoritukseen, erityisiin työolosuhteisiin (olosuhdelisät) tai muihin niihin rinnastettaviin seikkoihin. Luettelo ei näin ollen ole tarkoitettu tyhjentäväksi. Mainituin perustein maksetut lisät otetaan huomioon kuitenkin vain edellyttäen, että lisään oikeuttavaa työtä suoritetaan joko jatkuvasti tai että työ etukäteen vahvistetun suunnitelman mukaan toistuu säännöllisesti.

Tässä momentissa tarkoitettujen lisien laskemisesta on sovittu lähemmin kuukausi- ja viikkopalkkaisia koskevassa lomapalkkasopimuksessa (kts. jäljempänä 8 §).

7 §.

Siltä osin kun vuosilomapäätöksessä ei ole annettu vuosilomalaista poikkeavia määräyksiä, noudatetaan vuosilomalain soveltamisalalla mainittua lakia siinä muodossa, kuin se kulloinkin on voimassa.

8 §.

Sen lisäksi mitä vuosilomapäätöksessä ja edellä näissä soveltamisohjeissa on sanottu, valtiovarainministeriö antaa, työsopimuslain 17 §:n säännöksiin viitaten, työehtosopimusten piiriin kuulumattomien henkilöiden lomapalkasta ja vuosilomajärjestelyistä seuraavat ohjeet:

Kaikkiin valtion työntekijöihin ja toimihenkilöihin nähden noudatetaan valtionhallinnossa kulloinkin voimassa olevien lomapalkkasopimusten määräyksiä, vaikka asianomainen henkilö ei kuuluisikaan kyseisen viraston tai laitoksen solmiman lomapalkkasopimuksen piiriin. Nykyisin voimassa olevat lomapalkkasopimukset on solmittu valtiovarainministeriön yleiskirjeen n:o P 3151/16.4.1974 liitteinä olevien pöytäkirjaluonnosten sisältöisinä (tunti- ja urakkapalkkaiset *Liite 1* ja kuukausi- ja viikkopalkkaiset *Liite 2)*.

On huomattava, ettei lomapalkkasopimuksia sovelleta niihin tapauksiin, joissa vuosilomalain 9 §:n 1 momentin, 10 §:n 4 momentin, 12 ja 13 §:n mukaan lomakorvaus suoritetaan ns. prosenttikorvauksen muodossa. Kyseisissä tapauksissa lomakorvauksen laskeminen tapahtuu siis mainittujen vuosilomalain säännösten tai alalla mahdollisesti voimassa olevien työehtosopimusten mukaisesti.

9 §.

1 momentti

Vuosilomapäätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1974 ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerran 31.3.1974 päättyvän lomanmääräytymisvuoden perusteella ansaittua lomaa taikka lomakorvausta määrättäessä.

2 momentti

Vuosilomapäätöksen 5 §:ää sovelletaan päätöksen yleisestä voimaantuloajankohdasta poiketen 1 päivästä tammikuuta 1974 lukien. Kyseinen säännös vastaa asiasisällöltään muutoin kumottavan valtioneuvoston päätöksen vastaavia säännöksiä, paitsi että työn kausiluontoisuus ei ole enää esteenä pidennysoikeuden synnylle, mikäli pidennyksen myöntämisen edellytykset muutoin ovat olemassa. Tältä osin uuden valtioneuvoston päätöksen voimaantulo on yhdenmukainen valtion virkamiesten vuosiloma-asetuksen voimaantuloon nähden.

Asiaa koskeviin mahdollisiin tiedusteluihin vastaa valtiovarainministeriön palkkaosaston työntekijäinpalkkatoimistossa vs. nuorempi hallitussihteeri Rauno Nieminen, puhelin 1603139, osoite Rikhardinkatu 2 A, 00130 Helsinki 13.

Edellä olevan valtiovarainministeriö kunnioittavasti ilmoittaa valtioneuvoston kanslialle ja kaikille ministeriöille tiedoksi ja noudatettavaksi sekä niiden alaisten virastojen ja laitosten tietoon saatettavaksi ja noudatettavaksi.

Ministeri *Esko Niskanen*

Hallitusneuvos Sulo Järvi

RIISTA- JA KALATALOUDEN TUTKIMUSLAITOS
KALANTUTKIMUSOSASTO

Helsinki 1974-05-30

No 126/78/74

Vlite VvM:n kirjeet n:o P 3207/8.5.1974 ja P 3035/16.4.1974

Valtion kalanviljelylaitokset

Asia Palkka- ja työehdot 1.4.1974 - 31.1.1976

Kalantutkimusosasto lähettää oheisena viitekirjeet tiedoksi ja noudatettavaksi. Yleiskorotuksen mukaiset tuntipalkat suoritetaan korotettuina kulumassa olevalta palkanmaksujaksolta. Kuukausipalkkaisen henkilökunnan palkat suoritetaan korotettuina 1.6.1974 alkaen. Taannehtivasti maksettavat palkantarkistukset suoritetaan sekä tunti- että kuukausipalkkaisen henkilökunnan osalta kesäkuun aikana.

Tutkimuslaitoksen johtaja, prof. Veikko Sjöblom

Tarkastaja Aulikki Järvikivi

LIITTEENÄ: - VvM:n kirjeitä

AJ/pa

Osoite
Pitkänsiltanranta 1
00530 Helsinki 53 Finland

Puhelin
(90-) 765122

8604—73/26

RIISTA- JA KALATALOUDEN TUTKIMUSLAITOS

Helsinki 1974-06-07

No 294/74

Viite

Valtion kalanviljelylaitokset

Asia valtion kalanviljelytoiminnan määrärahan jakautuminen vuonna 1974

Vuoden 1974 tulo- ja menoarviossa on momentille 30.38.23, valtion kalanviljelytoiminta, myönnetty 1 700 000 mk ja lisämenoarviossa vuodelle 1974 200 000 mk. Tulo- ja menoarvion määrärahasta on 200 000 mk varattu maa- ja metsätalousministeriön kalastus- ja metsästysosaston kirjeen n:o 2350/61 MM 1973 perusteella lohenpoikasten tuotannon ja kalanviljelylaitosten rakentamissuunnittelutyötä varten.

Oheisesta kaavakkeesta ilmenee kalanviljelytoimintaan vuodelle 1974 myönnetyn määrärahan jakautuminen laitoksittain. Kalanviljelylaitosten toiminta tulee suunnitella siten, että laitosten käyttöön osoitettua määrärahaa ei ylitetä.

Tutkimuslaitoksen
johtaja, prof.
Veikko Sjöblom

Tarkastaja
Aulikki Järvikivi

Liitteenä kaavake

AJ/tt

Osoite
Unioninkatu 45 B 42
00170 Helsinki 17

Puhelin
(90-) 13234

8604—73/26

Mom. 30.38.23. Valtion kalanviljelytoiminta, määrärahan jako laitoksittain vuonna 1974

	1972 tilinpäätös	1973 tilinpäätös	1974 TMA + LMA
Valtion kalanviljelytoiminta	60.000,00	107.086,75	175.000,00
Avustukset ja suunnittelu	-	-	220.000,00
Evon kalanviljelylaitos	40.000,00	69.010,05	80.000,00
Laukaan keskuskalanviljelylaitos	260.000,00	312.274,09	425.000,00
Pohjois-Suomen keskuskalanviljelylaitos	420.000,00	502.750,17	630.000,00
Muonion kalanviljelylaitos	136.000,00	200.832,60	235.000,00
Inarin kalanviljelylaitos	60.000,00	77.020,39	85.000,00
Käylän kalanviljelylaitos	24.000,00	28.682,94	50.000,00
	1.000.000,00	1.297.656,99	1.900.000,00

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos
Kalantutkimusosasto

Käylänkosken laitos
93850 KÄYLÄ

1974-12-18

Hajasijoituskomitea on loppumietinnössään (Komiteamietintö 1974:47) vastoin komitean kuulemien maan kalataloustutkimuksen asiantuntijoiden esittämää kantaa ehdottanut edelleen riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen siirtämistä Ouluun.

Kalantutkimusosasto katsoo tässä yhteydessä velvollisuudekseen esittää ylläolevasta suunnitelmasta nimenomaan maan kalataloustutkimuksen kannalta osaston ja kalataloustutkijoiden mielipiteen, joka täysin poikkeaa komitean esityksestä.

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos on jättänyt valtioneuvoston kanslialle oheisen lausunnon, joista käyvät ilmi kalataloustutkijoiden mielipiteet nyt puheena olevasta asiasta. Rohkenen lähettää myös Teille tiedoksi oheisen jäljennöksen mainitusta lausunnosta.

Riista- ja kalatalouden
tutkimuslaitoksen johtaja

Veikko Sjöblom

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos
Kalantutkimusosasto

Helsinki 1974-12-12

Lausunto hajasijoituskomitean loppumietinnöstä (Komiteamietintö 1974:47) riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen kalantutkimusosaston osalta

Antaessaan lausunnon hajasijoituskomitean ensimmäisestä osamietinnöstä riista- ja kalatalouden tutkimuslaitcksen kalantutkimusosasto paheksui syvästi siirtoesitystä Ouluun ja vaati asiantuntijatoimikunnan asettamista selvittämään kalataloustutkimuksen mahdollista sijoittamista. Ymmärtäen komitean työn vaikeuden kalantutkimusosasto perusteli Ouluun siirron kalantutkimukselle aiheuttamaa käytännöllistä mahdottomuutta laajasti. Sen sijaan kalantutkimusosasto ei ottanut kantaa hajasijoitukseen kehitysaluepoliittisena ja valtakunnan eri osia tasapuolisesti kehittävänä keinona koska pienen laitoksen siirrolla ei tässä suhteessa ole mitään merkitystä. Kalatalousalan kannalta siirto aiheuttaa suurta haittaa ja on siten kehitysaluepoliittisten päämäärien vastainen teko. Loppumietinnössä hajasijoituskomitea ei ole tätä ymmärtänyt. Näin perustavaa laatua olevan virheen pääsy loppumietintöön asettaa kyseenalaiseksi komitean työskentelyn tuloksen.

Myös maa- ja metsätalousministeriö on lausunnossaan hajasijoituskomitean ensimmäisestä osamietinnöstä ilmoittanut että "mikäli komitean oletettaisiin harkinneen siirtopaikkakuntaa tutkimustoiminnan tarpeiden kannalta olisi vaikea ymmärtää että ehdotus on tehty vakavassa mielessä". Vakavaksi asian tekee se että lausunnon on allekirjoittanut sama kansliapäällikkö, jolle ns. asiantuntijamielipidetiedustelu on hajasijoituskomitean sihteeristön mukaisesti osoitettu.

Kalataloustutkimuksen kannalta asiantuntijamielipidetiedustelu on sikäli tärkeä, että siirtoesitys lepää ainoastaan ja vain tämän varassa. Ilman tätä tutkimuslaitos olisi sijoitettu luokkaan, jota ei olisi lainkaan esitetty hajasijoitettavaksi tai ainakaan hajasijoitusta ei olisi ehdotettu ensimmäisessä osamietinnössä. Ensimmäisen osamietinnön päätös siirrosta Ouluun tehtiin kuulematta ainuttakaan asiantuntijaa. Tutkimuslaitoksen käsityksen mukaisesti hajasijoituskomitea ei ole kuullut kansliapäällikköä sen enempää työnsä alkuvaiheessa kuin loppuvaiheessakaan (ks maa- ja metsätalousministeriön lausunto). Joku hajasijoituskomitean sihteeristön jäsen on voinut keskustella riista-asioista ja metsästyksestä, ehkä myös vapaa-ajan kalastuksesta maa- ja metsätalousministeriössä.

Tähän epäkohtaan hajasijoituskomitean työskentelyssä maa- ja metsätalousministeriö kiinnittää lausunnossaan ensimmäisestä osamietinnöstä vakavaa huomiota toteamalla mm. seuraavan.

"Arvioitaessa komitean suorittamaa työtä on otettava huomioon se toimeksianto, jonka pohjalta työ on suoritettu, sekä se miten komitea on toimeksiantonsa käsittänyt. Ratkaiseva kohta näyttää komitealle olleen ja tulee ilmeisesti sen jatkotyössäkin olemaan toimeksiannon 1-kohta, jonka mukaan komitean tehtävänä on "valtakunnan eri osien ja niiden keskuspaikkojen tasapuoliseksi kehittämiseksi selvittää ne yleiset edellytykset joiden toteutuessa valtion virastoja ja laitoksia on tarkoituksenmukaista sijoittaa Helsingin seudun ruuhka-alueen ulkopuolelle", sekä toimeksiannon 3-kohta, jonka mukaan komitean tulee "selvittää, mitä kehitysaluepoliittisia hyötytekijöitä virastojen ja laitosten hajasijoittamisesta syntyy". Komitean käsitystä toimeksiantonsa sisällöstä selvittää se kritiikki, jonka komitea on kohdistanut vuonna 1961 asetetun virastojen ja laitosten sijoituskomitean

kokoonpanoon, toimeksiantoon ja mietintöön. Hajasijoituskomitean mielestä (siv. 82) sanotun aikaisemman komitean toimeksiannon muotoilu, jonka mukaan komitea oli asetettu "tutkimaan mahdollisuuksia" Helsingin kaupungissa sijaitsevien keskusvirastojen tai niihin verrattavien virastojen ja laitosten siirtämiseksi muualle, on "saattanut vaikuttaa komitean työn tavoitetasoon madaltavasti". Hajasijoituskomitea on ilmeisesti käsittänyt oman toimeksiantonsa edellä mainitun 1-kohdan muotoilun "selvittää ne yleiset edellytykset, joiden toteutuessa valtion virastoja ja laitoksia on tarkoituksenmukaista sijoittaa Helsingin seudun ruuhka-alueen ulkopuolelle" siten, ettei komitealle kuulu paneutua laitoskohtaisiin siirtomahdollisuuksiin sen suhteen, pystyykö siirrettävä virasto tai laitos asianmukaisesti hoitamaan sille säännöksissä määrätyt tehtävät. Tämä käy ilmi hajasijoituskomitean mietinnöstä kauttaaltaan sekä vuoden 1961 komitean työn kritiikistä (siv. 82-83), jossa hajasijoituskomitea katsoo edeltäjänsä strategian virheelliseksi siinä suhteessa että komitea oli alustavan selvityksen saamiseksi kuullut asiantuntijoina virastojen ja laitosten päälliköitä mikä liian varhainen paneutuminen laitoskohtaiseen tarkasteluun on saattanut rajoittaa siirrettävinä tarkasteltujen virastojen ja laitosten joukkoa. Tähän "virheeseen" hajasijoituskomitea ei näytä syyllistyneen, sillä se ei ole kuullut ketään ainakaan maa- ja metsätalousministeriön alaisista siirrettäviksi ehdotetuista virastoista ja laitoksista. Komitean puheenjohtajan ja sihteereiden suorittamalla virastojen ja laitosten johdon kuulemisella ei voi mitenkään korvata komitean kokouksessa tapahtuvaa kuulemista, jossa myös komitean jäsenillä olisi ollut tilaisuus henkilökohtaisesti perehtyä esitettyihin näkökohtiin. Noudatetusta poikkeuksellisesta menettelystä saa sen käsityksen, että komitean "johto" on tahtonut suojella jäsenistöä "negatiivisilta" vaikutteilta. Haja-

sijoituskomitean työperiaatteita valaisee hyvin myös se kritiikki, jonka komitea kohdistaa vuoden 1961 komitean jäsenistöön. Hajasijoituskomitea lausuu (siv. 82), että aikaisemman komitean jäsenien voidaan luonnehtia osallistuneen työhön lähinnä virkamiehinä, minkä sekä "tehtävän laaja-alaisuuden ja maamme poliittiset olosuhteet huomioon ottaen ei komitean työllä ilmeisestikään voinut olla mahdollisuuksia saada tarvittavan laaja-alaista tuntumaa eri puolueisiin ja eduskuntaan. Tätä käsitystä näyttää tukevan asian hajoaminen eduskuntakäsittelyssä". Asian hajoamisella eduskuntakäsittelyssä hajasijoituskomitea tarkoittaa sitä että joukko kansanedustajia teki vuonna 1963 annetun hallituksen esityksen johdosta hajasijoitusaloitteita joissa komitean ehdottamien kuuden viraston ja laitoksen sekä kahden sijoituspaikkakunnan lisäksi ehdotettiin monia muitakin virastoja siirrettäväksi eri puolille maata."

Ottaen huomioon komitean työskentelyajan lyhyyden sekä lausuntojen ja haastattelujen paljouden komitea ei ilmeisesti ole voinut kuulla asiantuntijoita tai lukea keskittyneesti asiantuntijalausuntoja. Komitean laajassa ja monipuolisessa työkentässä kalataloustutkimus on ollut häviävän pieni murto-osa. Sihteeristö on tämän vuoksi teettänyt ns. tutkimuksia, joissa lausuntoaineisto on pirstottu ja muokattu tilastokäsittelyllä ja kysymyksenasettelulla harhaanjohtavaan asuun kalataloustutkimuksen kannalta. Sihteeristö on voinut menetellä mielivaltaisesti ja hämätä komiteaa tilastoilla ja ns. tutkimuksilla, jotka tarkoitusta varten on tehty sihteeristön tai valtioneuvoston kanslian asettamien tavoitteiden mukaisesti.

Hajasijoituskomitean jäsen Lassila on eriävässä mielipiteessään ilmaissut tiivistetysti komitean ja sen sihteeristön työn lopputuloksen myös kalataloustutkimuksen kannalta seuraavasti.

"5) Jaettavaksi on otettu mukaan myös sellaisia virastoja ja laitoksia, jotka ovat käytännössä mahdottomia siirtää kauaksi Helsingistä tai osasta on jo tehty päätökset muualle sijoitettavaksi, vastoin komitean ehdotusta."

"Tällaisten "valesiirtojen" mukaanottaminen ei anna vakuuttavaa pohjaa suunnitelman onnistumiselle, vaan ovat mukana lähinnä hämäystarkoituksessa. Kehitysalueiden väestön on syytä suhtautua tietyllä varovaisuudella suunnitelmaan ettei ennenaikaisesti muodosteta liian valoisaa kuvaa tilanteesta."

Kalantutkimusosasto voi vain todeta osaltaan, että komiteassa on ollut yksi kriittinen jäsen, joka on lukenut kalantutkimusosaston lausunnon hajasijoituskomitean ensimmäisestä osamietinnöstä ennen loppumietinnön antamista.

On edesvastuutonta, että komitea salaa tosiasioita kalataloustutkimuksen kannalta teettämällä sellaisia yhteenvetoja kuin loppumietinnön liiteosa B on. Sihteeristön heikkoa asiantuntemusta on ilmeisesti vahvistettu nimenomaan sellaisilla siivottomilla kirjoituksilla, joita tutkimuslaitokselleкin on toimitettu allekirjoittamattomina versioina Oulun yliopiston eläintieteen laitoksen piiristä.

Koska hajasijoituskomitea ei ole vastuullinen yksikkö, komitean mietinnön esitys kalataloustutkimuksen osalta on vain mielen ilmaisu. Mielipiteillä voidaan pyrkiä vaikuttamaan, mutta vastuun ottaminen on jo aivan eri asia. Kalataloustutkimuksesta vastuullisena yksikkönä kalantutkimusosasto paheksuu komitean tekemää perustelematonta ja mielivaltaista siirtoesitystä Ouluun.

Tutkimuslaitosta ei voi sijoittaa Ouluun. Kuitenkin komitea sivulla 86 ilmoittaa perustelemattomana näkemyksenään, että tutkimuslaitoksen toiminta voidaan tarvittavin järjestelyin turvata siirron yhteydessä. Jo edellisessä lausunnossaan tutkimuslaitos osoitti, että kalataloudellisen toiminnan painopiste on etelä-Suomessa, Suomenlahdella, varsinaisella Itämerellä ja Selkämerellä. Perämeri ja pohjois-Suomi ovat kalatalouden kannalta valtakunnallisesti katsoen vaatimatonta aluetta.

Maassamme harjoitettavasta kalataloudellisesta tutkimustoiminnasta vastaavan valtion laitoksen sijoitusta harkittaessa on peruslähtökohtana pidettävä sitä, miten laitos voi edustamillaan aloilla parhaiten edistää tutkimusta, jonka tulee palvella koko maata ja kalataloutta kokonaisuudessaan. Kalataloudellisen tutkimustoiminnan myönteinen kehitys edellyttää, että laitos voi ulkoisten olosuhteiden puolesta hoitaa mahdollisimman tehokkaasti tehtäväkenttäänsä. Hajasijoituskomitea on mietinnössään myös esittänyt saman asian todetessaan, että hajasijoituksessa on otettava huomioon eri alueiden luontaiset edellytykset sijoituspaikkoina. Kalantutkimusosaston sijoituspaikaksi esitetyllä Oululla ei kuitenkaan ole luontaisia edellytyksiä kalantutkimusosaston sijoituspaikaksi, vaikka hajasijoituskomitea näin haluaakin uskotella. Edellä mainittiin jo kalatalouden ja sen mukana kalataloudellisen tutkimustoiminnan luonnollisen painopisteen sijoittuminen etelä-Suomeen. Toinen tärkeä seikka, joka on esitystä vastaan, mutta jonka hajasijoituskomitea on unohtanut, on kalataloudellisen tutkimustoiminnan monitieteellinen luonne. Kalataloustutkimus nojaa useisiin sekä perus- että soveltaviin luonnontieteellisiin ja taloustieteellisiin tutkimusaloihin. Sijoituspaikkakunnalla on näin ollen oltava juuri

näitä erityisaloja edustava yliopisto, jotta se voi tarjota kalataloustutkimuksen välttämättömästi tarvitseman laajan luonnontieteellis-taloudellisen tutkimuspohjan. Oulun yliopistolla ei näitä edellytyksiä ole. Tämän on hajasijoituskomitea itsekin todennut, koska mainitsee mietinnössään (s. 86): "Tehostamalla Oulun yliopistossa riista- ja kalatalouteen liittyvää tutkimusta voidaan tehokkaasti lisätä laitoksen toimintaedellytyksiä".

Lausunnossaan hajasijoituskomitean ensimmäisestä osamietinnöstä tutkimuslaitos mielestään kyllin selvästi esitti, mitä kalatalous-tutkimuksella tarkoitetaan. Ettei tältä osin jäisi epäselvyyttä, esitetään seuraavassa yksityiskohtainen luettelo kalataloustutkimuksen yhdeksästä tärkeästä tehtäväalasta.

1. Sovellettu merentutkimus ja limnologia. Tutkimusten tarkoituksena on mm. selvittää kalojen elinympäristön ominaisuudet, joihin luonnontilaisten ja muuttuneiden vesistöjen kalantuotanto perustuu.
   1.1 Sisä- ja murtovesien fysiikka ja kemia (altaan koko ja muoto, pohjan laatu, veden lämpötila, suolaisuus, tiheys, kerrostuneisuus, optiset ominaisuudet, liikkeet, vaihtuminen, jääpeite, happamuusaste, happi- ja ravinnetalous jne.).
   1.2 Biologiset tekijät (litoraalin kasvillisuus, kasvi- ja eläinplanktontuotanto, pohjaeläintuotanto jne.).
   1.3 Vesistöjen muun kuin kalataloudellisen käytön vaikutus kalakantoihin ja kalastukseen.
      1.31 Jätekuormitus (happea kuluttavat aineet, kasviravinteet, hapot, emäkset ja suolat, myrkyt, torjunta-aineet, muut klooratut hiilivedyt ja synteettiset aineet, öljyt ja öljyntorjunta-aineet, synteettisten pesuaineiden

detergentit, radioaktiiviset aineet, hygieeniset haitat ja muut haitalliset vaikutukset, kuten kiintoaineksen aiheuttamat haitat ja lämpöpilaantuminen).

1.32 Vesistöjen rakentaminen (ruoppaus, jokien perkaus ja rantojen pengerrys, jokien patoaminen, järvien ja jokien säännöstely ja järjestely, kuten tekoaltaiden rakentaminen, järven pinnan laskeminen ja järvien kuivatus sekä virtausolojen muuttaminen).

1.33 Uitto ja muu vesiliikenne

1.4 Kalavesien hoito (vesiensuojelu ja vesistöjen kunnostaminen).

2. Kala- ja kalastusbiologia. Tutkimusten ensisijaisena tarkoituksena on tuotannon kalastusbiologisten perusteiden selvittäminen kalastuksen tarkoituksenmukaista järjestelyä varten.

2.1 Kalojen tuntomerkit (taksonomia, muuntelu).

2.2 Levinneisyys

2.21 Levinneisyysalueen rajat ja alueen ekologiset piirteet

2.22 Esiintymisen osa-alueet (mädin sekä poikasten ym. nuoruusasteiden esiintymisalue, vuotuiset poikkeamat normaalista, kaksi tai useampia vuodenaikoja kestävien asteiden esiintymisen vuodenaikaiset vaihtelut, täysikasvuisen esiintymisalue, esiintymisen vuotuiset ja vuodenaikaiset vaihtelut).

2.23 Esiintymisalueen rajoja ja niiden vaihteluja sekä osa-alueiden rajoja säätelevät ekologiset tekijät

2.3 Kalojen elämänkulku

2.31 Lisääntyminen (sukukypsyys, hedelmällisyys, kutu, kutualustat, mäti).

2.32 Nuoruusasteiden kehittyminen (poikas- ym. nuoruusasteiden kuvaus, ravinnonotto, kehittyminen ja eloon-

jääminen, kehitysvaiheet ja eloonjäämisen vaiheet, loiset ja predaattorit).

2.33 Täysikasvuisen elämä (elinikä, kilpailijat, predaattorit, loiset ja taudit).

2.34 Ravitsemus ja kasvu (ravinnonotto, ravinto, suhteellinen ja absoluuttinen kasvu, kasvun suhde ravinnonottoon, muihin toimintoihin ja elinympäristöön).

2.35 Käyttäytyminen (vaellukset, parvien muodostuminen, kutukäyttäytyminen, pakoreaktiot).

2.4 Kalakanta

2.41 Kalakannan rakenne (mm. pituus- ja ikäkoostumus).

2.42 Koko ja tiheys

2.43 Syntyvyys ja uusiutuminen

2.44 Kuolevuus ja tautisuus (kuolevuutta ja tautisuutta aiheuttavat tekijät).

2.45 Kalojen populaatiodynamiikka

2.46 Kalakannan suhde ekojärjestelmään biologiseen tuotantoon jne.

3. Kala- ja rapukantojen hoito. Kehitetään ja kokeillan vesistökohtaisia hoitotoimia luonnontilaisia ja muuttuneita vesistöjä varten.

3.1 Pyynnin ohjaaminen (saaliskiintiöt ja -tavoitteet, pyydyksiä ja niiden käyttöä sekä kalojen pyyntikokoa koskevat määräykset jne.).

3.2 Istutukset

3.21 Täydennys- ja kotiutusistutukset (istutuskoko, -tiheys, -ajankohta jne.).

3.22 Ravintoeläinten istutus

3.3 Ei toivottujen lajien pyynti

3.4 Biotooppien parantaminen

4. Kalanviljely ja -kasvatus. Tutkimusten tarkoituksena on kehittää Suomen oloihin soveltuvia kalanviljely- ja kasvatusmenetelmiä.
   4.1 Mädin hankinta (kutupyynti, emokalakasvatus).
   4.2 Haudonta
   4.3 Kasvatus (yhden ja useamman vuoden kasvatus, talvehtiminen, intensiivinen laitoskasvatus, kasvatus luonnonravinto-lammikoissa, rehukokeilut, poikasten kouluttaminen jne.).
   4.4 Rodunjalostus
5. Kalastustoiminta ja pyyntitekniikka. Selvitysten tarkoituksena on mm. pyyntimenetelmien valitseminen, kokeileminen ja kehittäminen kalantuotannon mahdollisimman tehokasta talteenottoa varten.
   5.1 Pyyntivälineet
   5.2 Kalastusalueet
   5.3 Pyyntiajat (kuvaus, kesto, vaihtelu, kalastuskauteen vaikuttavat tekijät).
   5.4 Pyyntitoiminta ja sen tulokset
      5.41 Pyyntitoiminnan määrä ja teho
      5.42 Saaliit (kokonais- ja yksikkösaaliit).
      5.43 Pyynnin valikoiva vaikutus
6. Kalastusteknologia. Kalastutelinkeinon kehittämisen kannalta tärkeitä tutkimuskohteita ovat mm. kalan käsittely, kuljetus, säilytys ja jalostus.
   6.1 Kalan kuljetus
      6.11 Kuljetus pyyntipaikalta maihin
      6.12 Kalasatamat ja vastaanottopaikat
      6.13 Kalan kuljetus käsittely- ja käyttöpaikalle

6.2 Kalan käsittely

6.21 Alkukäsittely (perkaus, pesu jne.).

6.22 Kylmäsäilytys ja jäädytys

6.23 Muut säilytysmenetelmät (suolaus, kuivaus ja säilöntänesteiden käyttö).

6.3 Kalanjalostus

6.31 Savustus ja hiillostus

6.32 Säilyke-, kalajauho-, -öljy- rehu- ym. teollisuus

6.4 Kala ravintoaineena

7. Kalatalouden kansantaloustiede. Kalastuksen taloudellisen merkityksen selvittämistä mm. tilastojen avulla tarvitaan esimerkiksi vesistöjen käytön suuntaamiseksi ja kansanravitsemuksen sekä rehutuotannon turvaamiseksi.

7.1 Investoinnit

7.11 Yhteiskunnan toimenpiteet (tuki, lainat ja palvelukset, kuten kalasatamat jne.).

7.12 Yksityiset sijoitukset

7.2 Kalatalousalalla työskentelevä väestö (kalastajat, kalanviljelylaitosten henkilökunta, kalakaupan ja kalateollisuuden palveluksessa olevat jne.).

7.3 Kalan ja kalajalosteiden tuotto (muihin elintarvikkeisiin verrattuna).

7.4 Markkinointi

7.41 Kalan kuljetus

7.42 Tukku- ja vähittäiskauppa

7.43 Ulkomaankauppa

7.5 Kalanjalostusteollisuus

7.6 Muu kalatalouteen liittyvä teollisuus (laivan- ja veneenrakennus, kalastusvälineteollisuus. kalan käsittelyyn ja säilytykseen liittyvä teollisuus jne.).

7.7 Kalatalouden sivu-, liitännäis- ja rinnakkaiselinkeinot

7.8 Kotitarvekalastuksen ja kalastusharrastuksen taloudellinen arvo

8. Kalatalouden yksityistaloustiede eli kalastustalous. Ammattikalastajien ja kalanviljelylaitosten taloudellisen aseman parantamiseen tähtäävät taloudelliset tutkimukset.

8.1 Kalastuksesta ja kalanviljelylaitoksen toiminnasta saatavat tulot

8.2 Muu tuloa tuottava toiminta (kalatalouden sivu-, liitännäis- ja rinnakkaiselinkeinojen osuus kalastustaloudesta).

8.3 Toimintakustannukset

8.31 Investoinnit

8.32 Muut toimintakustannukset (pyynti, kalankasvatus, kuljetus, käsittely (kalanjalostus) ja markkinointi sekä muut työt, kuten pyynti- ym. kaluston valmistus, korjaus, kunnossapito jne.).

9. Kalatalouspolitiikka. Valtakunnallista kalatalouden yleissuunnittelua edistävät selvitykset silmällä pitäen kalastusta taloudellisena toimintana ja yhteiskunnan muita kalastukseen liittyviä tarpeita. Tavoitteena on mm. turvata kalan ja kalatuotteiden ympärivuotinen saanti ja kalastusmahdollisuudet kaikille kalastajaryhmille.

9.1 Yhteiskuntasuunnittelu (mm. kala- ja suojasatamien, jäädyttämöiden kalankuljetuskapasiteetin, ammattikalastuksen, vapaa-ajankalastusmahdollisuuksien sekä kalataloustutkimuksen tarve ja sijoittaminen).

9.2 Talouspolitiikka (mm. tullit tuontikiintiöt, kalastuselinkeinon tukeminen ja hintojen vakauttaminen).

9.3 Oikeudellinen tutkimus (kalastuslainsäädäntö, kansainväliset sopimukset jne.).

9.4 Hallinto (kalataloushallinnon, -tutkimuksen ja neuvonnan asema ja tehtävät).

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos on perustettu vuonna 1971 riistatalouden ja kalatalouden tutkimus- ja koetoimintaa varten (laki 90/71). Sen tehtävänä on asetuksen (146/71) mukaan:

1) suorittaa maa- ja metsätalousministeriön hyväksymän ohjelman mukaisesti tutkimuksia ja kokeita riista- ja kalatalouden tarkoituksenmukaiseksi kehittämiseksi sekä julkaista niiden tuloksia;
2) ottaa osaa kansainväliseen tutkimustyöhön laitoksen toimialalla;
3) järjestää tutkijoille ja opiskelijoille mahdollisuus tutkimusten suorittamiseen tutkimuslaitoksessa; sekä
4) suorittaa maa- ja metsätalousministeriön sille antamat muut tehtävät.

Kalataloustutkimuksen tehtävät muuttuvat käytännön tarpeiden myötä. Tutkimuslaitoksen kalantutkimusosaston edeltäjän, maatalushallituksen kalataloudellisen tutkimustoimiston tutkijat olivat kalastusbiologeja (asetus 243/23). Riista- ja kalataloudellisesta tutkimuslaitoksesta annetussa asetuksessa edellytetään tutkijoilta virkaan soveltuvaa tutkintoa ilman että alaa olisi tarkemmin määrätty. Tällä on pyritty poistamaan aikaisemmat rajoitukset ja osaltaan tehty mahdolliseksi tutkimusohjelman välttämätön kehittäminen siten, että se kattaa kaikki kalataloustieteen alat.

Tässä yhteydessä on syytä myös todeta, että laitoksen nimi on edellä esitetyn mukainen ja, että laitoksessa on kaksi osastoa, riistantutkimusosasto ja kalantutkimusosasto. Kalantutkimusosastosta hajasijoituskomitean käyttämät erilaiset virheelliset nimet (mm. kalatalousosasto) ovat omiaan osoittamaan, että hajasijoituskomitean sihteeristö on kerännyt laitosta koskevat tietonsa kalataloustutkimukseen ja sen valtionhallintoon perehtymättömiltä tahoilta.

Korkeakoulupoliittisesti on huomattava että Ouluun on esitetty siirrettäväsksi 2 000 työntekijää. Näistä 40 olisi kalantutkimusosaston osuus. Tästä korkeintaan 10 olisi yliopistokoulutuksen saaneita. Kalataloustutkimuksella olisi erittäin pieni mahdollisuus saada professuuri opettamaan asioita jotka lisäksi ovat etelä-Suomelle tärkeitä ja näin Oulun yliopistosta annetun lain vastaisia. Kalataloustutkimus tukeutuu luonnollisesti Helsingin yliopistoon, jossa opetetaan jo nyt kalataloutta riippumatta saatavista uusista viroista.

Helsingin yliopiston maatalous-metsätieteellinen tiedekunta on sitäpaitsi soveliain kalataloustieteen oppituolin sijoituspaikka. Vain Helsingin yliopiston maatalous-metsätieteellisessä tiedekunnassa on jo valmiina kalataloustieteen opetusta varten välttämätön perus- ja apuaineiden valikoima (kemia, fysiikka, kasvitiede, eläintiede, kansantaloustiede, tilastotiede, talousoikeus jne), sekä tutkinnon aineyhdistelmiin liitettäväksi sopivia tutkintcaineita (limnologia, mikrobiologia, elintarvikekemia ja elintarviketeknologia, kotieläinten jalostustiede, maankäytön ekonomia sekä liike- ja taloustieteitä). Vesistöjen tuotantobiologian perusopetusta annetaan limnologian opetuksen yhteydessä.

Myös esimerkiksi kalastusteknologian opetus (kalan kuljetus, käsittely, säilytys ja jalostus) on aikaansaatavissa suhteellisen helposti kurssiopetuksena tiedekunnan teknologian laitoksille.

Hajasijoituskysymyksiä ajatellen on lisäksi huomattava että kalataloustieteen tutkintoaineopetuksen sijoittamista Suomenlahdella, Saaristomerellä ja muualla etelä-Suomessa sijaitsevien kalatalouden painopistealueiden ulkopuolelle ei voida perustella.

Maatalous-metsätieteellisessä tiedekunnassa jo valmiina olevien oppituolien ja laitosten perustamisen aiheuttamat kustannukset Ouluun ovat huomattavat. Nämä kustannus- ja hyötylaskelmat ovat jääneet hajasijoituskomitealta vaille huomiota.

Näin ollen myös hajasijoituskomitean käsitys Oulun yliopiston mahdollisuuksista "tehokkaasti lisätä laitoksen toimintaedellytyksiä" on pelkkä perustelematon mielen ilmaisu. Todellisuudessa mahdollisuudet kalataloudellisen tutkimustoiminnan tehostamiseen Oulun yliopiston avulla ovat olemattomat. Tämä käy ilmi selvästi Oulun yliopiston rehtorin prof. Mannerkosken Korkeakoulu- ja Tiedepoliittisen Tutkimussäätiön (KTTS) Helsingissä 20.9.1974 järjestämässä "Hajasijoitusseminaarissa" antamasta lausunnosta: "Tosiasia on, että maassamme lupaavasti alkanut kokonaisvaltainen materiaalinen korkeakoulusuunnittelu on jo nyt ajautunut selvään ristiriitaan vireillä olevien suunnitelmien ja käytännön mahdollisuuksien välillä". Ja edelleen: "Jos tämä opetusministeriön antamiin, opiskelijapaikkalukuina ilmoitettuihin lähtökohtiin nojaava suunnitelma jossain määrin karsittunakin toteutettaisiin, Oulun yliopistoon olisi tästä lähtien joka vuosi perustettava uusia virkoja ja toimia enemmän kuin 2/3 siitä määrästä, joka ensi vuonna

voidaan todellisuudessa saada koko korkeakoululaitokselle ja saatava rakentamismäärärahoja selvästi enemmän kuin sille nyt voidaan osoittaa, vaikka yliopistomme saakin nyt hyvin huomattavan osuuden koko korkeakoulurakentamiseen käytettävissä olevista varoista. Kun tilanne on tämä, olisi hajasijoituksessa syytä hieman huoahtaa ja luopua yhä uusien korkeakoulujen perustamisesta ja vähemmän välttämättömistä, kalliista siirroista" (Hajasijoitusseminaarimoniste, s. 46, Korkeakoulu- ja Tiedepoliittinen Tutkimussäätiö).

Sitäpaitsi Oulun yliopistosta annetun lain mukaan sen tulee tutkia pohjois-Suomelle tärkeitä aloja.
Yliopiston valintaa kalataloustutkimuksen kannalta tarkasteltaessa on myös otettava huomioon, että suuri osa maamme kalastajista on ruotsinkielisiä. Täten kalataloustutkimus tarvitsee sekä suomen- että ruotsinkielistä tutkijavoimaa. Toistaiseksi vain Helsingin yliopistosta ja Åbo Akademista voi valmistua ruotsinkielisiä alan tutkijoita. Kalataloustutkimus tarvitsee yliopistokoulutuksen saaneen tutkijavoiman lisäksi myös muuta ruotsinkielistä henkilökuntaa. Kalataloustutkimuksen sijaintipaikkaa harkittaessa on kielikysymys otettava vakavasti huomioon. Oulu ei tällöin missään tapauksessa tule kysymykseen kalataloustutkimuksen sijaintipaikkana.

Hajasijoituskomitean toteamus (s. 86) jonka mukaan kalantutkimusosastolla ei olisi suunniteltu tehtävien ja niihin liittyvien vakanssien siirtoa alueorganisaatioon on virheellinen. Tutkimuslaitoksella on ohjelma alueellisesta kehittämisestä. Ohjelma on esitetty jo Ohtaojatoimikunnan mietinnössä vuodelta 1971. Alueorganisaatioon (keskuskalanviljelylaitoksille ja kalanviljelylaitoksille) on taloussuunnitelmissa esitetty huomattava määrä

vakansseja - toistaiseksi tuloksetta. Tehtävistä erityisesti kalakantojen hoitoon liittyvät valvontatehtävät, kuten istutettavien kalojen laatukontrolli sekä eräitä velvoitehoitoon liittyviä tehtäviä, on suunniteltu hoidettaviksi alueorganisaation toimesta. Sekä Laukaan että Pohjois-Suomen keskuskalanviljelylaitoksille on vuonna 1973 lisäksi perustettu laajapohjaiset alueelliset neuvottelukunnat, joiden kautta ao. intressit tulevat entistäkin paremmin huomioon otetuiksi ja pääsevät vaikuttamaan toimintaan. Korkeakoulujen hajasijoituskeskustelussa esille tullut ajatus hajakehittämisestä on realistisempi myös kalataloustutkimuksen kannalta katsottuna.

Tutkimuslaitoksen jo suorittamien toimenpiteiden lisäksi ei juuri muuta ole ollut tehtävissä. Siirrettäviksi ei voitaisi esimerkiksi ajatella tutkimuslaitoksen jo olemassa olevia vähiä vakansseja. Kalantutkimusosastossa on yksi osastopäällikön ja yksi erikoistutkijan virka sekä kolme ylimääräistä tutkijan tointa. Jos nämä siirrettäisiin tutkimusasemille jäisi kalantutkimusosastoon enää yksi peruspalkkainen laborantti ja yksi toimistoapulainen sekä kaksi ylimääräistä tutkimusapulaista. Tämä luettelo antaa samalla selvän käsityksen siitä, mitä kalataloustutkimuksen hajasijoituksen mahdollisesti toteutuessa tultaisiin todella siirtämään. Mikäli kalantutkimusosasto siirrettäisiin pois Helsingistä, ei etelä-Suomeen jäisi ainuttakaan tutkimusyksikköä.

Hajasijoituskomitean loppumietinnön mukaan tutkimuslaitoksen muka esittämän mahdollisen yhteydenpitoyksikön tarpeellisuus tulee selvittää. Tähän voidaan todeta, että mitään yhteydenpitoyksikköä ei laitoksen taholta ole koskaan esitetty. Yhteydenpitoa ei voida hoitaa yhteyshenkilöiden avulla. Yhteydenpito on alan kaikkein parhai-

den asiantuntijoiden eli aktiivista tutkimustyötä suorittavien tehtävä. Nämä henkilöt ovat taas itse tutkimuslaitoksessa, ei enemmän tai vähemmän erillisessä yhteydenpitoyksikössä. Yhteyksiä ei myöskään voida hoitaa kunnolla esimerkiksi yksittäisten tutkimusasemien avulla, sillä tutkimusasemien henkilökunta edustaa vain paikallista asiantuntemusta.

Yhteydenpitotarpeesta johtuva henkilökunnan matkojen määrä on jo hajasijoitettavana olevien hallinnonalojen (mm. työsuojeluhallitus) osalta julkisuuteen tulleiden tietojen mukaan suurempi kuin alunpitäen on osattu arvioida. Yhteyksien vaikeus aiheuttaa huomattavaa henkilökunnan lisätarvetta. Matkakustannukset tulevat energian hintojen jatkuvasti noustessa yhä kasvamaan. Keskusyksiköiden hajasijoitus kokonaisuudessaan on tätä taustaa vasten tarkasteltuna epämielekästä. Sensijaan esimerkiksi riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen omalta osaltaan suunnittelema ja alulle panema alueorganisaation kehittäminen on mielekäs.

Hajasijoituksen toteuttamiseen tarvittavat varat voidaan käyttää huomattavasti tarkoituksenmukaisemmin olemassaolevien ja uusien kenttätutkimus- ja kalanviljelyasemien kehittämiseen ja rakentamiseen. Esimerkiksi itä-Suomeen tarvitaan kipeästi keskuskalanviljelylaitos. On pelättävissä että kallis, tarpeeton ja haitallinen kalantutkimusosaston siirto Helsingistä nielee niin paljon varoja, että kalatalouden tutkimustoiminnan kehittämiseen ei riitä pitkään aikaan resursseja.

Tyypillisenä esimerkkinä hajasijoituskomitean ehdotusten harkitsemattomuudesta ja laitoksen toiminnan turvaamista kohtaan osoitetusta välinpitämättömyydestä voidaan mainita siirtoajankohtaa

koskeva ehdotus. Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen siirto-ajankohdaksi ehdotetaan vuotta 1977. Sivulla 10 mainitaan kuitenkin, että siirto voisi tapahtua tilapäisiin huonetiloihin jo aikaisemminkin. Hajasijoituskomitea ei siis lainkaan ole ottanut huomioon, että muutot haittaavat koko laitoksen työskentelyä vähintäin 1/2 - 1 vuotta kullakin muuttokerralla. Tästä kalantutkimusosastolla on jo kokemusta muutettuaan muutaman vuoden kuluessa kaksi kertaa. Lyhyin aikavälein toistuvia muuttoja on ehdottomasti vältettävä. Tästä syystä siirtyminen esimerkiksi tilapäisiin vuokratiloihin ja jonkin ajan kuluttua taas uusiin tiloihin on epäonnistunut ja laitoksen toimintaa suuresti haittaava ratkaisu.

Edellä esitetystä on käynyt ilmi, että hajasijoituskomitean ehdotus riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen siirtämisestä Ouluun perustuu virheelliseen informaatioon, jota tutkimuslaitoksesta ja sen toiminnasta on hajasijoituskomitealle esitetty lähinnä Oulun yliopiston eläintieteen laitoksesta. Väärästä informaatiosta on ollut seurauksena, että ehkä kaikkein harkitsemattomin ja epämielekkäin siirto kaikista ehdotetuista on sijoitettu ensimmäiseksi. Jo siinä tilaisuudessa, jossa riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen johtajaa informoitiin hajasijoituskomitean ensimmäisen osamietinnön valmistuttua, komitean puheenjohtaja totesi, että "komitea on ollut yksimielinen juuri tässä esitetyn jaon osalta". Tämä merkitsee, että "jos esitys jää joltakin osin toteutumatta, se purkautuu kokonaan". Näin hajasijoituskomitea on joutunut huomaamaan, että riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen väärin perustein tehty valinta on vaarassa taittaa kärjen koko hajasijoittamiselta. Tätä taustaa vasten on ymmärrettävissä miksi hajasijoituskomitealla on ollut aivan erityistä syytä olla ottamatta huomioon

riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen ja maa- ja metsätalousministeriön hajasijoituskomitean ensimmäisen osamietinnön johdosta antamissa lausunnoissa tehtyjä perusteltuja esityksiä.

Hajasijoituskomitea on asiallisten perustelujen puuttuessa ja tosiasioiden ollessa kalataloustutkimuksen hajasijoitusta vastaan joutunut hakemalla hakemaan syitä kalantutkimusosaston siirrolle. Eräs tälläinen yritys on loppumietinnössä sivulla 86 esitetty toteamus "Mikäli laitoksen toimintaan tulevaisuudessa tullaan sisällyttämään porotalouden ja turkistarhauksen tutkimus, tulee laitos Oulusta käsin nykyistä sijaintipaikkaa paremmin sijaitsemaan kokonaistoiminnan painopisteessä". Tähän on syytä mahdollisimman selvästi todeta, että kalataloustutkimuksella ei ole sen enempää riistantutkimuksen kuin porotalouden ja turkistarhauksen tutkimuksen kanssa mitään riippuvuussuhdetta. Näiden tutkimusalojen sijoittumista ei missään tapauksessa voida käyttää perusteena kalatalouden tutkimuksen sijoittumiselle Lisäksi mitään tietoa ei ole mainittujen porotalouden ja turkistarhauksen tutkimustoiminnan sisällyttämisestä laitoksen ohjelmaan. Näin ollen on vähintäinkin ennenaikaista käyttää näitä perusteluina kalantutkimusosaston siirtoesitykselle. On lisäksi todettava että vaikka kaikki mainitut tutkimusalat hallinnollisesti kuuluisivatkin samaan laitokseen, ei tämä suinkaan edellytä niiden sijaitsemista samalla paikkakunnalla, vaan kunkin tutkimusalan tulisi sijaita ao. alan painopistealueella kuten hajasijoituskomitea on itsekin todennut.

Turkistarhauksen tutkimista kehitetään sitäpaitsi voimakkaasti toisaalla. Tarhauksen painopistealueelle ollaan perustamassa koetarhaa ylitarkastaja Suomuksen työryhmän esityksen pohjalta. Koe-

tarhaa ei ole esitetty alistettavaksi riista- ja kalatalouden tutkimuslaitokselle. Porontutkimus kuuluu taas lähinnä poron kotieläinluonteesta johtuen ensi sijassa maatalouden tutkimuskeskuksen tehtäviin. Porotalouden tutkiminen ja edistäminen kuuluu perinteisesti maa- ja metsätalousministeriön suoranaiseen hallintaan (ks tulo- ja menoarvion kohta 30.35.40).

Yhteenvetona hajasijoituskomitean loppumietinnöstä riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen kalantutkimusosasto toistaa vielä kerran eräitä aikaisemmissa lausunnoissa ja edellä esitettyjä pääkohtia seuraavasti.

Hajasijoituskomitea ei ole kyennyt esittämään ainuttakaan asiallista ja perusteltua syytä ehdotetulle kalantutkimusosaston siirrolle Helsingistä Ouluun. Mietinnöstä näkyy selvästi, että komitean tekemä esitys ei perustu tehtyihin tutkimuksiin ja selvityksiin tai edes huolelliseen harkintaan vaan päinvastoin, yleisesti tunnetut tosiasiat, jotka kaikki ovat hajasijoitusta vastaan, on tahallisesti jätetty huomioon ottamatta. Komitean tekemän esityksen ainoana perusteena on ollut kalantutkimusosaston hajasijoittaminen keinolla millä hyvänsä. Tämän päämäärän toteuttamiseksi on komitea valmis uhraamaan kalatalouselinkeinon myönteiselle kehitykselle välttämättömän kalataloustutkimuksen. Uuden sijoituspaikkakunnan valinta perustuu olettamuksiin ja komitean romantisoituun ennakkokäsitykseen kalataloudellisen tutkimuksen kuulumisesta pohjoisten erämaavesien äärelle. Mitkään tosiasiat eivät ehdotetun sijoituspaikkakunnan valintaa tue.

Väliaikaisen hajasijoituskomitean on helppo esittää mitä tahansa tietoisena siitä, että se ei joudu vastaamaan esitystensä toteutuessa alan kehitykselle aiheuttamistaan suurista vahingoista. On

uskomatonta, että kalatalousalan tutkimustoiminnan edellytykset parhaiten tuntevan ja alan kehityksestä vastuussa olevan laitoksen asiantuntemukselle ei anneta mitään arvoa, vaan sen perustellut esitykset on toistuvasti jätetty huomioon ottamatta. Viimeksi näin on tapahtunut kun kalantutkimusosaston ja maa- ja metsätalousministeriön ensimmäisestä osamietinnöstä annettujen lausuntojen yhteydessä esitetyt perustelut laitoksen hajasijoituksen heikoista edellytyksistä on sivuutettu.

Hajasijoituskomitea on korostanut kokonaisvaltaiseen aluepoliittiseen kehittämisohjelmaan liittyen tarvetta löytää kullekin hajasijoitettavalle alalle oma painopistealueensa. Kuten kalantutkimusosasto on hajasijoituskomitealle jättämissään selvityksissä osoittanut, kalatalouden luonnollinen painopiste on ja tulee yhä korostetummin olemaan etelä-Suomessa. Tämä johtuu kalastuksen, kalastajien, kalakaupan, kalateollisuuden ja alan opetuksen sekä ennen kaikkea kalaa ravinnokseen käyttävän väestön keskittymisestä etelä-Suomeen, maan pääasiallisille kalantuotantoalueille ja niiden äärelle kalatalouden tuottavimman toiminnan, merikalastuksen takia. Myös sellaiset tärkeät toiminnot kuin Itämeren kalastussopimukseen liittyvä kalakantojen seuranta, lisääntyvä virkistyskalastus, voimakkaasti kasvava kalanviljely ja siihen liittyvät kalaistutukset, velvoitteiden hoito jne. sijoittuvat suurelta osin etelä-Suomeen. Kalatalouden kehittyminen edellyttää tehokasta tutkimustoimintaa. On sanomattakin selvää, että kalataloustutkimuksen, voidakseen tehokkaasti hoitaa tehtäväkenttäänsä, tulee myös sijaita kalatalouden painopistealueella etelä-Suomessa. Tätä seikkaa korostaa vielä vesien rehevöitymisen ja likaantumisen kalataloudelle aiheuttamat ongelmat. Kalatalouden painopiste ei edellä mainituista seikoista johtuen siirry eikä sitä voi siirtää kalantutkimusosaston

mukana pohjois-Suomeen, mutta tehty esitys merkitsisi toteutuessaan, että kalantutkimusosasto siirrettäisiin pois luonnolliselta painopistealueeltaan, jossa alan tutkimustoiminnan tarve on suurin ja jossa osaston tutkimuspalvelujen kysyntä on voimakkain. Tämä ei voi olla missään suhteessa tarkoituksenmukaista eikä järkevää. Kaiken lisäksi hajasijoituskomitea toimii tällöin vastoin omia periaatteitaan.

Kalataloudella on maassamme huomattava kansantaloudellinen merkitys eräänä peruselintarvikkeita tuottavana elinkeinona. Tämän vuoksi ei ole yhdentekevää miten ja mistä maamme kalataloudellista tutkimustoimintaa johdetaan. Edellä esitettyihin ja aikaisemmissa lausunnoissa esilletuotuihin perusteluihin viitaten kalantutkimusosasto paheksuu hajasijoituskomitean vähättelevää ja edesvastuutonta suhtautumista kalantutkimusosaston siirron aiheuttamiin peruuttamattomiin haittavaikutuksiin. Tietoisena vastuustaan kalataloudellisen tutkimuksen kehittämisestä maassamme kalantutkimusosasto asettuu jyrkästi vastustamaan hajasijoituskomitean perusteetonta esitystä kalantutkimusosaston siirtämisestä Helsingistä Ouluun.

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen johtaja, professori

Veikko Sjöblom

Erikoistutkija

Pekka Tuunainen